

Juli/augustus
2025

Vierklank

Toerist in eigen leven

Lopen we parallel aan de Weg van Jezus?

Een reflectie op toerisme: hoe zijn onze manieren?

Meerdere stromen vanuit die ene Bron

Redactielid Riemke bezocht álle PGA/PGHAN-kerken

Op zoek naar connectie

Interview met fervent Taizéganger Michael

Protestantse Gemeente
Amersfoort

Protestantse Gemeente
Hoogland/Amersfoort-Noord

Toerist in eigen leven

Beste lezer,

De zomer is begonnen. De plannen die we voor de vakantie maakten, gaan we bijna, Deo Volente, uitvoeren. Ons voornemen is om naar de zomerconferentie van New Wine te gaan en daarna via de nachtboot naar Engeland. Daar staat een bezoek aan Londen op het programma, waar we ons best wel als toeristen zullen gaan gedragen!

Maar het thema van deze Vierklank is *Toerist in eigen leven*... hoe zien we dat? In eerste instantie hadden we als redactie het thema Toerist in eigen stad gekozen. Er is van alles te vertellen over Amersfoort, en hoe door religie en pelgrimage Amersfoort uiteindelijk stadsrechten kreeg en groeide. Boeiend, maar dat bleef toch wat plat. We wilden ook graag schrijven over wat de betekenis van toerisme voor ons christenen is, en hoe toerisme of pelgrimeren ons inspiratie kan opleveren.

Gaandeweg met dit thema bezig te zijn geweest vond ik nog er nog een laag in. Iets actiefs, een oproep om gebeurtenissen of ervaringen in je eigen leven opnieuw te verkennen. Het rondwandelen in wat je hebt opgebouwd, het genieten van waar je al bent gekomen. Een soort balans opmaken en jezelf erop wijzen van hé, daar ging het zo goed, en daar heb ik mooie herinneringen aan. Misschien ben je op een wat vlakker punt uitgekomen in je leven en kan dit je nieuw vertrouwen geven. Ik gun het je.

Annemarie Stoffer-Brink
Hoofd- en eindredacteur

Al met al is het een extra dik nummer geworden, een leestijdschrift, met drie grote interviews, drie stukken die de historie induiken en drie verslagen van interessante bijeenkomsten de afgelopen maand. Voor wie minder van het lezen is hebben we deze keer ook een kleurplaat opgenomen van de hand van Eveline Moolenaars, met vele herkenbare elementen van onze stad. En er is ruimte voor een overzicht van alle kerkdiensten deze twee zomermaanden.

Deze Vierklank straalt wat mij betreft de boodschap uit: pak je bullen en maak een toer, kijk om je heen of kijk weer eens naar binnen, wat of wie inspireert je om een stapje voorwaarts te kunnen zetten? Om het nieuwe seizoen met goede moed te beginnen? Laten we op al onze reizen in ieder geval Psalm 121 meenemen. Dat doen pelgrims niet voor niets al eeuwen.

Graag tot in september.

Hartelijke groet,

Annemarie Stoffer-Brink

4

TOERISME: HOE ZIJN ONZE MANIEREN?

Reflectie op het fenomeen toerisme

6

JE GAAT HET PAS ZIEN ALS JE HET DOOR HEBT...

Een toer langs markante religieuze punten in Amersfoort

8

DE KRACHT VAN VERHALEN

Matthias' kleine rol in de Bijbel inspireert Christiaan Trommel

10

TOERIST IN EIGEN STAD

Een verslag van erediensten in al onze kerken

12

FIETSTOCHT NAAR ROME

Interview met Josephine van Pampus

De foto voorop is van de gezamenlijke PGA-dienst op 15 juni, gemaakt door Windeld van den Brink. Het beeld achterop is een verwerking van Psalm 121 dat Sifra (Adventkerk) met Bible journaling maakte.

14	Op zoek naar connectie Interview met Taizéganger Michael van der Horst
16 - 29	Nieuws uit alle wijkgemeenten
30	Verslag PGA-dienst Trinitatis, door de Geest bewogen
31	Boekbespreking De magie van het geloof
32	Leren & ontmoeten Verslag symposium Kerk en slavernij Bijzonder moment in de St.-Joriskerk
34	Kunst, cultuur & muziek
36	College van Kerkrentmeesters PGHAN
37	Kleurplaat Toerist of pelgrim?
38	Al 260 jaar een hart voor kinderen Gabrie-Mehenfonds komt bij de PGA
40	Familieberichten
41	Column Appelfeld
42	Kerkdiensten
43	Colofon
44	Psalm 121

COLUMN

Ander perspectief

Deze Vierklank staat in het teken van toerisme. We lezen verderop iets over de achtergrond van dit woord, en ik moet zeggen dat die uitleg heel verhelderend is. Toerisme, toerist zijn, is vaak een kwestie van comfort. We willen zon, cultuur, goed eten en vooral: even niets moeten. Maar wat als we het anders zouden benaderen? Wat als toerisme niet alleen een rustmoment is, maar ook een beweging - zoals bijvoorbeeld bij Jezus en Paulus?

Zij reisden niet om te ontsnappen, maar om iets in beweging te zetten. Jezus trok door dorpen en steden, te voet, kwetsbaar, met aandacht voor wie Hij tegenkwam. Paulus doorkruiste grenzen, culturen en continenten - niet om te kijken, maar om te spreken, te luisteren, te verbinden. Hun reizen waren geen eindpunt, maar een begin. Geen vakantie, maar missie.

Dat betekent niet dat je als toerist met een Bijbel onder je arm op elke straathoek hoeft te preken. Maar het roept wel de vraag op: wat neem je mee, behalve je koffer? En wat laat je achter, behalve geld bij de lokale horeca?

Toerisme naar het voorbeeld van Jezus en Paulus is meer dan het afvinken van bezienswaardigheden. Het is reizen met open ogen en een open hart. Het is je laten raken door mensen en verhalen buiten je bubbel. Het is de confrontatie aangaan met armoede, schoonheid, verschil en verbondenheid - en daar niet ongevoelig voor blijven.

Over de grens gaan is dan niet alleen geografisch, maar ook mentaal. Toerisme kan een oefening zijn in empathie. In een tijd waarin grenzen steeds vaker dichtgaan, is reizen een kans om muren af te breken, in plaats van ze op te trekken. Om als Paulus de onbekende god op het marktplein aan te spreken - niet met arrogantie, maar met respect.

En misschien gebeurt er dan iets onverwachts: dat niet alleen jij verandert, maar ook de ander. Een gesprek in een bus, een maaltijd met een lokale bewoner, een glimlach bij de bakker. Kleine momenten die iets groters in beweging zetten - net als toen, tweeduizend jaar geleden, langs de weg naar Damascus of in een bootje op het Meer van Galilea.

Reizen kan oppervlakkig blijven. Maar wie Jezus en Paulus als voorbeeld neemt, reist niet alleen om te zien, maar om te zaaien.

Mooie zomer gewenst!

Toerisme: hoe zijn onze manieren?

Tussen Keulen en Parijs ligt de weg naar Rome. Al wie met ons mee wil gaan, die moet onze manieren verstaan. Een kinderliedje uit 1861, dat toen al aangaf dat 'op reis' gaan een bepaalde manier van kijken vergt. Je moet je verdiepen in de manieren van de gebieden die je bezoekt, maar je moet als toerist ook bepaalde manieren, mores, waarden op je netvlies hebben. Want toerisme heeft mooie kanten, maar ook valkuilen.

Het vorige zomernummer van Vierklank ging over rust. Over vakantie, afgeleid van het Latijnse vacare: leegmaken, tot rust komen. Dit jaar koos de redactie voor toerisme. Met welk idee ga je op reis? En wat gebeurt er met je?

Onlangs zei een reislustige vriendin tegen me: 'Ik ben geen toerist, ik

ben een reiziger'. Om de sfeer gezellig te houden, ging ik daar maar niet dieper op in, maar ik vroeg me met enige scepsis af: wat is dan eigenlijk het verschil? Het woord toerisme heeft de laatste jaren een negatieve klank gekregen. Vaak hoor je een opmerking als: 'Het is een mooi gebied, maar wel erg toeristisch.' Dat is dan bepaald geen aanbeveling.

Op reis gaat de mens al sinds zijn oorsprong. Abraham ging, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg, zonder te weten waarheen. Ook Mozes ging op reis. De apostelen legden - te voet of per schip - heel wat kilometers af. Maar dat was duidelijk geen toerisme.

In de Middeleeuwen gingen mensen op pelgrimstocht. En moslims op de hadj. Een reis vol ontberingen, als boetedoening, niet uit nieuwsgierigheid naar andere streken of verrassende ontmoetingen. Een reis waar je geestelijk rijker van wordt, maar die je lichamelijk uitput.

In minder ontwikkelde landen is reizen nog steeds een zware onderneming. In Tanzania zeggen mensen als je terugkomt van een reis: 'pole na safari', wat zoiets betekent als 'wat vervelend voor je dat je op reis moest'. Reizen betekent voor arme mensen in Afrika: gevaar en gebrek aan comfort.

Waar komt dat woord toerisme vandaan?

De Engelse woorden *tourist* en *tourism* werden vanaf ca. 1800 gebruikt en zijn afgeleid van het woord *tour*, dat afkomstig is van het Oudengelse *turian*, van het Oudfranse *torner*, van het Latijnse *tornare* - 'draaien op een draaibank', dat zelf weer afkomstig is van het Oudgriekse *tornos*, 'draaibank'. Dus toerisme is eigenlijk: een rondje draaien, van huis naar een andere bestemming en dan weer terug.

Toerisme is ontstaan in de achttiende eeuw toen rijke jonge mannen op een Grand Tour door diverse landen gingen, om Europa en haar geschiedenis te leren kennen. In die traditie is

Toerisme in Giethoorn, de Zaanse Schans, en in een straatje in Frankrijk

toerisme een reis om een stukje (wereld)wijzer te worden.

Soms bleven die jonge mannen dichterbij huis: twee Leidse studenten, de deftige Dirk van Hoogendorp en de latere schrijver Jacob van Lennep wandelden in 1823 in drie maanden heel Nederland door en leerden zo hun land kennen. En ja, dat was inderdaad toerisme. Ze kwamen uiteindelijk weer gewoon in Leiden terug.

Maar de meeste mensen gingen op reis omdat het moest, niet voor hun plezier of ontwikkeling. De opa van mijn overgrootmoeder reisde als militair officier heel wat af. Kort voor zijn dood in 1846 beschreef hij in zijn memoires hoe hij in dienst van stadhouder Willem V, Napoleon en Koning Willem I eerst door Europa trok en daarna via Brazilië en Kaap de Goede Hoop naar Java zeilde, waar hij generaal werd. Toen hij in 1829 met verlof naar Nederland ging, zeilde hij via Sint-Helena, waar de door hem bewonderde Napoleon zijn laatste levensjaren had gesleten. Hij bezocht het huis waar Napoleon was gestorven, peuterde een stukje behang van de slaapkamermuur en nam ook een plantje uit de tuin van Napoleon mee naar Nederland. Een souvenirjager avant la lettre, maar geen toerist.

Pas vanaf de jaren zestig van de vorige eeuw hebben wij in de westerse wereld het huidige toerisme ontwikkeld: op reis gaan voor je plezier, zonder enige andere reden dan nieuwe gebieden te verkennen, andere landschappen, culturen met hun (veelal religieus) erfgoed, andere talen, eten en drinken. Je verbreedt je horizon en komt als een verrijkt mens weer terug in je eigen huis.

Nadelen

Je kunt tegenwoordig bijna geen krant opslaan zonder iets te lezen over de negatieve kanten van ons toerisme. Op de Himalaya en Antarctica is het toerisme sterk aan banden gelegd, omdat alle zwerfvuil de spuigaten uitloopt. Kwetsbare natuurgebieden in Costa Rica en Mexico lijden zwaar onder het ecotoerisme.

In Europa zuchten steden als Brugge en Barcelona onder de stromen toeristen. Venetië heeft vijftigduizend inwoners en ontvangt jaarlijks dertig miljoen toeristen. Dichter bij huis probeert Amsterdam de toeristenstroom in te dammen door het aantal hotelbedden te beperken. Giethoorn (anderhalf miljoen toeristen per jaar) heeft een crowdmanager die met een dashboard de handhaving en verkeersregelaars moet opschalen bij dreigende drukte. Een aangescherpt Vaar- en Verhuurbeleid moet de drukte in de Dorpsgracht in goede banen leiden. De Zaanse Schans wil toegangskaartjes verkopen (à €17,50), gekoppeld aan een tijdslot om de toeristische massa's te stroomlijnen. Dat voorstel leidt tot een onverkwikkelijke belangenstrijd voor de rechtbank tussen Zaanse erfgoedstichtingen, bewoners, ondernemers en molenaars.

Want toerisme ontsnapt niet aan de wetten van de markt. Lokale bestuurders willen hun attractieve stad of dorp groter en mooier in de markt zetten en laten commercie toe om te verdienen aan de korte termijn. Maar over de lange termijn denkt niemand na.

Inmiddels is toerisme een geld- en klimaatverslindende industrie geworden. En de wereld staat voor de vraag hoe we verder moeten: meer toerisme,

meer Schiphol, meer recreatie-parken? De toegevoegde economische waarde van de toeristische sector is al jarenlang snel stijgend, en we maken ons er steeds meer afhankelijk van. Een stap terug betekent versobering, banenverlies. Zijn we als samenleving bereid tot die stap?

Welgemanierd op weg

Voordat de naam 'christenen' in zwang gekomen was, werden de volgelingen van Jezus 'mensen van de weg' genoemd. Geloven gaat over bewegen, een richting gaan, onderweg zijn, veranderen, verdwalen, de weg terugvinden. Jezus noemt zichzelf 'de weg'.

Misschien is het wel de kunst om als christen op je toeristische weg jezelf af en toe de vraag te stellen of die parallel loopt met die Weg van Jezus: draag ik door mijn gedrag als toerist bij aan het Koninkrijk van God? Hoe zijn onze manieren, daar tussen Keulen en Parijs? Soms vergt dat een ingrijpend besluit over je reisdoel of vervoersmiddel. Soms kan dat in kleine dingen zitten: door een royale fooi aan dat hardwerkende horecapersoneel of een belangstellend praatje met een museumbewaker. Maar zeker ook door volop te genieten van al het moois dat er op je toeristische pad komt. Aan toerisme hangt een veelzijdig prijskaartje, maar dat mag er zijn als je innerlijk verrijkt terugkomt.

Je gaat het pas zien **als je het door hebt...**

Voor bijzondere toeristische bezienswaardigheden kunnen we terecht in de binnenstad van Amersfoort. Maar wist u dat Amersfoort groot is geworden door religie en het toerisme dat daarop afkwam? René Rosmolen, bekend (gast)predikant binnen de PGA en PGHAN, studeerde onlangs af als stadsgids bij het Gilde. Wie beter dan hij kan over dit religieus toerisme vertellen?

Als een middeleeuwer vandaag de dag in de binnenstad van Amersfoort zou lopen, zou die niet verdwalen. Dat maakt de stad uniek. Er is nog zoveel intact. Tweemaal hield de stad haar adem in, zowel aan het begin als aan het einde van de Tweede Wereldoorlog. De totale bevolking (44.000 inwoners) werd begin mei 1940 geëvacueerd naar Noord-Holland. Gelukkig voorkwam de capitulatie een Duits bombardement. In april 1945 lag de stad onder geallieerd vuur, maar de bevrijding kwam net op tijd. Tweemaal door het oog van de naald... nog steeds kunnen wij toerist zijn in onze eigen stad en genieten van de middeleeuwse stadskern. Wie de Muurhuizen rondgaat, loopt in feite langs de eerste muur (dertiende eeuw) en passeert nog enkele stads- en waterpoorten (Groot Tinnenburg en de Kamper Binnenpoort).

Afgelopen winter werd ik opgeleid tot stadsgids bij het Gilde. Een gedegen opleiding die mij de ogen heeft geopend voor de vele historische monumenten van Amersfoort. Of zoals een bekende Nederlandse voetballer het ooit verwoordde: "Je gaat het pas zien, als je het door hebt."

Mag ik u als gids meenemen naar een aantal markante punten? Zoals het Lieve Vrouwekerkhof. In de twaalfde

eeuw was dit gebied akkergrond met een paar huisjes, ook verrees er een kapelletje met daaromheen een begraafplaats. Nog steeds is de omtrek van deze Joostenkapel zichtbaar in het huidige plaveisel. Je vraagt je af wat het verband kan zijn tussen zo'n kleine kapel en die ruim 98 meter hoge Onze Lieve Vrouwe Toren. Dat heeft te maken met een mirakel dat zich in de winter van 1444 voltrok...

Een meisje uit Nijkerk wilde intreden in een van de vele kloosters in de stad. Zij kreeg van haar moeder een klein Mariabeeldje mee, gemaakt van pijpenaar. Omdat zij zich schaamde voor zo'n goedkoop beeldje, gooide zij het in een stadsgracht. Als gevolg van een visioen viste een inwonster van Amersfoort het beeldje op, nam het mee, en zette er een kaars bij. Wat bleek? De kaars brandde drie keer langer dan

gebruikelijk. Ook bij de pastoor van de Joostenkapel voltrok zich hetzelfde mirakel. En op de avond van Tweede Kerstdag 1444 zette hij het beeldje in zijn kapel. Van toen af aan ging de mare rond dat er wonderlijke krachten aan dat beeldje verbonden waren. Gevolg: vele pelgrims stroomden naar Amersfoort. Door dit Maria Mirakel groeide de stad in de vijftiende en zestiende eeuw uit tot een Lourdes aan de Eem. Met het geld van de vele pelgrims kon de toren (in 1480) gebouwd worden op de fundamenteën van de eerste stadmuur.

Er verrees ook een Onze Lieve Vrouwekerk, maar die is in 1787 door een explosie ingestort, toen de kerk een buskruitopslagplaats geworden was. Naast de ingang van de toren is een bronzen plaquette aangebracht met een plattegrond van deze voormalige kerk.

We lopen verder naar de Hof, het oudste en centrale plein van Amersfoort. De naam gaat terug op de middeleeuwse hofstede die de toenmalige bisschop van Utrecht Hendrik van Vianden liet bouwen. De vierkante uitkijktoren van deze hof is nog steeds zichtbaar, als de romaanse toren van de St.-Joriskerk. De bisschop van Utrecht benutte deze versterkte hof als verdediging tegen de hertogen van Gelre en graven van Holland. In 1259 kreeg Amersfoort stadsrechten van deze bisschop, dat betekende: recht van verdediging, marktrecht, belasting mogen heffen, en recht mogen spreken. Na het verlenen van deze stadsrechten werd er ook een Stadhuis op de hof gebouwd. De voormalige plek is nog steeds gemarkeerd door kegels en bomen. Ook de straatnaam 'Achter het oude Stadhuis' is nog steeds in zwang.

Dominant op de Hof is natuurlijk de St.-Joriskerk (vernoemd naar de patroonheilige van Amersfoort); gebouwd als Romaans kapelletje van de

hofstede, later uitgebouwd tot gotische kruisbasiliek (1337) en nog weer later (1543) tot de driebeukige hallenkerk die we nu kennen. De (uitkijk)toren raakte gaandeweg ingebouwd met als gevolg dat men nog steeds in de kerk om de toren heen kan lopen! Het interieur is zeer de moeite waard: muurschilderingen, het zestiende-eeuws doxaal (koorafsluiting, zie foto boven), de laatgotische doopkapel, grafzerken van o.a. Jacob van Campen, de bouwer van o.a. het Amsterdamse stadhuis en het Koninklijk Paleis op de Dam. De St.-Joriskerk heeft een noord- en zuid-ingang. Vroeger kon men dus door de kerk van de Hof naar de Groenmarkt lopen. Voor de ingangen lagen roosters... niet alleen om de varkens (middeleeuwse vuilnis-ophaaldienst) buiten te houden, maar ook de duivel met zijn bokkenpoten...

Door de eeuwen heen heeft Amersfoort ook nieuwe inwoners binnen de muren verwelkomd. In 1655 werden joden uit Portugal en Duitsland toegelaten, die ook het burgerschap verwierven. Dat was tamelijk uitzonderlijk, want in veel steden zoals Utrecht, werden ze geweigerd. Welkom waren ze omdat ze ook nieuwe ambachten meebrachten zoals zijdeverwerking en tabak-exploitatie. De synagoge, die in 1726 gebouwd werd en later uitgebreid, is nog steeds zichtbaar in de Drieringensteeg. Wie deze plek bezoekt, kan ook getroffen worden door de herdenkingsstenen in het plaveisel. De helft van de ongeveer zevenhonderd joodse burgers overleefden de kampen in de Tweede Wereldoorlog niet.

Wat mij getroffen heeft tijdens de opleiding tot stadgids was de religieuze/

Rooms-Katholieke oorsprong van armen- en ziekenzorg en de opvang van pelgrims. De zeven werken van barmhartigheid (Mattheüs 25) waren leidend voor middeleeuwse praktische vroomheid!

Op de plaats van de huidige Lutherse kerk stond in de middeleeuwen de Heilige Geestkapel. Daar verzorgde de broederschap in de veertiende eeuw armen en zieken, het was de eerste zorginstelling van de stad! Bij de kapel hoorde ook het Heilige Geest Gasthuis of Wandelhuis, daar konden reizigers/pelgrims terecht voor een maaltijd en overnachting. De straatnaam 'Achter de Heilige Geest', achterom bij de huidige Lutherse kerk, herinnert hier nog aan. De broeders vertrokken in de loop van de zestiende eeuw naar de Pothof (nu het hofje 'De Armen de Poth'). In 1686 stelde het stadsbestuur de kapel ter beschikking aan de volgende instroom van nieuwe inwoners: de Lutheranen. Ook zij waren welkom, niet in de laatste plaats omdat veel Duisters bekwaam waren in de glasblazerij en daarmee de welvaart van de stad stimuleerden.

Er valt nog zoveel meer te vertellen... bijvoorbeeld over de Rooms-Katholieke schuilkerken na de Reformatie, zoals de Xaverius, de Maria ten Hemel Opneming/Elleboogkerk, de Seminariekapel aan de Muurhuizen, en de Oud-katholieke kerk op 't Zand. Of over de Haven van Amersfoort (Havik) en natuurlijk de Koppelpoort.

Ik zou zeggen: loop eens mee met één van de tachtig Gildegidsen. Laat u informeren, kijk uw ogen uit, want je gaat het pas zien als je het door hebt. ●

Oog hebben voor mensen op de achtergrond

Hij is gedoopt in de Joriskerk, deed er belijdenis, is er getrouwd en hun zoon is er gedoopt. En sinds drie jaar woont Christiaan Trommel met zijn vrouw en zoon in de oude kosterswoning bij de Joriskerk. Een jaar geleden startte hij als jeugdwerker voor 35 kerken in Amersfoort die aangesloten zijn bij de Raad van Kerken. Christiaan is op allerlei manieren verbonden en verweven met de Joriskerk, andere kerken in Amersfoort en met jongeren.

Jeugd in de kerk

Na zijn studie HBO-Theologie in Ede ging Christiaan werken in Hilversum als jeugdwerker in een lokale kerk. Daarna kwam hij terecht bij de HGJB, de Hervormd Gereformeerde Jeugdbond die zich op hun website profileert als de Christelijke vereniging voor goed kerkelijk jeugdwerk. Daar had Christiaan een mooie tijd. "Ik was daar jongerenwerker voor de evenementen zoals de kerstconferentie tussen Kerst en Oud en Nieuw waar zo'n achthonderd jongeren op afkomen, uit heel Nederland. En voor scholierenweekenden; dat zijn evenementen die al ontzettend lang lopen, al tientallen jaren. Dat is heel mooi en er is behoefte aan en jongeren nemen vrienden mee. Het is een groep die mijn hart heeft. Het contact met hen gaat natuurlijk. Het zijn eerlijke gesprekken en de jongeren zijn recht voor hun raap, ze gaan voor een echt verhaal. Dat dwingt mij om authentiek te zijn en om zelf te weten waar je voor staat. Het is een doelgroep die in beweging is en ze zijn een graadmeter voor wat er verder in de samenleving leeft."

Voor Christiaan is het belangrijk dat de jeugd volwaardig meedoet in de kerk. "Het is niet 'wij hebben jongeren in de kerk' maar 'ze doen mee'. Ze mogen er zijn en gezien worden."

Eén keer genoemd

Deze visie van Christiaan hangt samen met de persoon uit de Bijbel die hem inspireert: de apostel Mattias, de opvolger van Judas die alleen in Handelingen 1 wordt genoemd. "Ik vind Mattias bijzonder. Door hem kunnen we zien dat het werken in Gods Koninkrijk niet is voorbehouden aan vooraanstaande mensen zoals Petrus. Mensen op de achtergrond doen veel en worden niet zo vaak genoemd. Mattias moet veel betekend hebben, was vast dienstbaar, anders werd hij niet geroepen."

Het gaat niet om hem maar om de kerk waar hij aan mee heeft mogen bouwen. Hij heeft mij aan het denken gezet. Iemand die maar één keer genoemd wordt, dat is een contrast met Lucas, Johannes en Petrus. Die hebben veel gedaan en daar hebben we meer van gehoord. Iemand die maar

één keer genoemd wordt in de Bijbel is niet zo bekend en kan wel heel veel goeds hebben gedaan.”

Studie Theologie

Christiaan besloot tijdens zijn werk voor de HGJB dat hij aan de universiteit theologie wilde gaan studeren. Die keuze was een proces. Christiaan vroeg zich af ‘wie ben ik dat ik dat kan doen?’ De persoon en de rol van Mattias hielpen hem bij het maken van de keuze. “Gewone mensen kunnen geroepen worden. Je hoeft nog niet van alles gepresteerd te hebben. Als God jouw naam noemt, doe jij mee.”

Christiaan studeert in deeltijd en heeft daarnaast een baan als jongerenwerker in Amersfoort. Hij vindt dat een mooie combinatie. “Ik sta met één been in de studie aan de PThU in Utrecht en met het

andere been in de stad in het werk met jongeren in de kerk. Er is een toename van studenten theologie; niet iedereen wordt dominee.” Hoe is dat voor Christiaan? “Ik weet nog niet zo goed of ik dominee wil worden. Dat verlangen is er wel anders was ik niet aan de studie begonnen. Het is een lange studie door de deeltijd. Het is een studie in een tijd van een veranderende kerk en een veranderende maatschappij. Je kunt niet zeggen: ‘Nu ziet het ambt van dominee er zo uit en ze doen dat.’ Er worden nu keuzes gemaakt zoals de HBO-pastor en er zijn veel veranderingen. Hoe de kerk er over tien jaar uitziet, weet je niet. Er gebeurt veel en in een rap tempo. Het is mooi om deel te zijn van deze verandering. Ik wil betekenis geven en dat doe ik nu al. Daarom is het niet erg dat de studie nog lang duurt.”

Jongeren

In zijn functie als jongerenwerker in Amersfoort houdt Christiaan zich vooral bezig met de vrijwilligers in de kerken die met jeugd werken. Dat zijn er duizend in 35 kerken! Zij houden zich bezig met een vorm van kinder- of jeugdwerk: kindernevendienst, zondagschool, jeugdclubs, catechese, vormselgroepen. Christiaan zorgt voor toerusting van deze werkers in de kerken. Er is een WhatsApp-groep waarin ervaringen gedeeld worden en vragen gesteld kunnen worden.

Dat kunnen vragen voor iedereen zijn zoals het aanvragen van een Verklaring Omtrent Gedrag. Een kerk die daar ervaring mee heeft kan dat met anderen delen. Het kunnen meer specifieke vragen zijn over een methode voor de

kindernevendienst of iets anders voor een specifieke doelgroep. Christiaan organiseert avonden voor de vrijwilligers.

Dat kan gaan over een bepaald onderwerp maar is zeker ook bedoeld om te inspireren. “Soms raken mensen opgebrand en dan is het goed om met elkaar te delen hoe het gaat.”

In zijn werk is de persoon van Mattias ook een inspiratiebron voor Christiaan. “In het jeugdwerk loop je het risico om steeds dezelfde fanatiekelingen te zien, die jongeren die altijd mee willen doen. Degenen die niet durven of een duwtje in de rug nodig hebben, die kun je over het hoofd zien. Ik wil investeren in de jongeren die net als Mattias op de achtergrond aanwezig zijn. Die wil ik vragen om mee te doen. Zelf ben ik geen haantje de voorste en ik herken mij wel in die jongeren. Het is fijn als je ergens voor gevraagd wordt. Dat vond ik eerder ook. In de HGJB-weekenden zag ik tieners met hun ziel onder de arm lopen. Ik wilde dat het voor hen een mooie tijd was en gaf ze een rol. Ik probeer de Mattiasen eruit te pikken, om oog voor hen te hebben.”

In zijn werk heeft Christiaan nu meer met de jeugdwerkers in de kerk dan met de jongeren zelf te maken. Gelukkig is er ook ruimte om met de jeugd zelf te werken. “We geven hen de verantwoordelijkheid om een jeugddienst te organiseren. Ze hebben veel meer in hun mars dan we in de kerk denken. Daarin kunnen ze ons verrassen. We geven ruimte aan hun initiatief en ze komen met mooie ideeën en oplossingen. Ik faciliteer alleen. Zo investeren we in een mooie jeugddienst én in jongeren. Ze mogen er zijn en participeren, net als Mattias!” ●

“Ik wil investeren in de jongeren die net als Mattias op de achtergrond aanwezig zijn. Die wil ik vragen om mee te doen.”

Christiaan

Toerist in **eigen stad**

Vierklank richt zich op twaalf kerken. Bijna allemaal PKN-kerken, maar uiteraard niet identiek: al die twaalf kerken hebben hun eigen identiteit. Sinds ik in september 2023 redactielid van Vierklank werd, ga ik regelmatig 'gluren bij de burens': als een soort toerist in de Protestantse Gemeente Amersfoort (PGA), Hoogland en Amersfoort-Noord (PGHAN) bezocht ik vieringen in al die twaalf kerken. Want als schrijvend redactielid wil je je lezers een beetje leren kennen: wat zijn de onderlinge verschillen?

Meerdere stromen vanuit die ene Bron

Alle kerken putten uit dezelfde bron, Jezus Christus, maar - zo zei iemand ooit tegen me - die bron is te groot om in één kerk gevat te worden. Christenen staan in een traditie van uit elkaar vallen, van kerkscheuringen als resultaat van diepgravende discussies. Het christendom maakte zich aan het begin onze jaartelling los van het jodendom. In 1054 brak het oosterse christendom met de westerse Roomse kerk. In de zestiende eeuw ontstond het protestantisme met

zijn vele vertakkingen. De Afscheiding in 1834. De Doleantie in 1866.

De briefwisseling (vanaf 1935) tussen twee gereformeerde hoogleraren (Klaas Schilder en Dirk Vollenhove) heeft als titel: Eender en anders. Hoewel zij het op veel punten eens waren, overheerste het 'anders': in 1944 scheurden de gereformeerde kerken opnieuw.

Maar na de oorlog groeide de oecumene en resulteerde de zoektocht naar elkaar o.a. in de Wereldraad van Kerken (1948) en de PKN (2004). En op Amersfoorts niveau: vanaf 2009 belichaamt onze PGA een vorm van eenheid in verscheidenheid. Wat is er binnen de PGA/PGHAN eender? En wat is er anders?

Eender

Wat me bij al mijn kerkbezoeken opviel, is hoe hartelijk ik overal ontvangen werd. Meestal werd ik gesignaleerd als gast: "Volgens mij bent u hier een nieuw gezicht, welkom!"

In de Joriskerk nam iemand de moeite om mij bij binnenkomst wegwijs te maken in het gebruik van twee verschillende liedboeken. In De Bron vroeg een ouderling belangstellend of ik een speciaal doel had met mijn bezoek. En als ik vertelde dat ik als redactielid de PGA/HAN-kerken wat meer van binnenuit wilde leren kennen, was de reactie altijd positief. Tijdens de koffie na de dienst werd ruimte voor me gemaakt om een gesprekje aan te knopen.

Het verloop van de vieringen was ook grotendeels 'eender': de liturgie volgt overal hetzelfde stramien. Er wordt een kaars aangestoken, een welkomstwoord door iemand van de kerkenraad, de voorganger krijgt een handdruk bij het betreden van het liturgisch centrum. Maar de toonzetting van dat welkomstwoord varieert tussen formeel en meer ontspannen. Op het 'goedemorgen gemeente' reageert de gemeente in sommige kerken hardop, terwijl het in andere kerken stil blijft.

Anders

Sommige kerken zitten op zondag vol, in andere gemeenten komt een kleinere groep bijeen. Maar juist bij zo'n kleine gemeente als bijvoorbeeld de Emmaüskerk, lijkt de samenhang en betrokkenheid op elkaar extra groot.

In de meeste kerken is de papieren liturgie

- om het milieu te sparen
- vervangen door digitale projectie. Soms is papier geschikter: in Nijenstede is de liturgie afgedrukt in lettergrootte 14. Maar in de Joriskerk worden de liederen vaak gewoon op de houten borden gemeld en uit liedboeken

gezongen, zoals dat al eeuwenlang gebeurt in protestantse kerken. Het digibord wordt creatief gebruikt: niet alleen de liedteksten of de bijbel-fragmenten, maar ook muziek, beelden (bijvoorbeeld een foto van de joodse gebedsriemen waarvan sprake is in Deuteronomium 6), een filmpje over een diaconaal project in Indonesië of een terugblik op de kindernevendienst van afgelopen zondag, waarin de kinderen een Bijbelverhaal uitspeelden.

Ik hoorde veel muzikaal talent. In de Bergkerk, Fonteinkerk en De Hoeksteen nemen ensembles van gemeenteleden een deel van de zang voor hun rekening. In De Bron maakte ik in de adventstijd een viering mee waarin gemeenteleden hun liedvoorkeur konden aangeven, waarna de dienst was opgebouwd vanuit die liedkeuze. In de Nieuwe Kerk, Adventkerk en De Brug was ik getuige van eigentijdse inbreng van jongeren: met gitaar, viool, toetsen en zang getuigden zij van hun 'geloofs-vreugde'.

In sommige kerken zag ik veel kinderen (Joris, Nieuwe Kerk, Adventkerk), terwijl die leeftijdscategorie in andere kerken kleiner in aantal is. Maar zelfs in Nijnestede waren -tussen de rollators en rolstoelen - kinderen: een kleinzoon van de voorganger en de kinderen van de dienstdoende ouderling.

De bevestiging van ambtsdragers in De Inham, De Brug en de Fonteinkerk had een actief karakter doordat de nieuwe ambtsdragers vertelden waarom en hoe ze deze rol willen vervullen. In een belijdenisdienst beleden jongeren uit de Joris- en Adventgemeente hun geloof en legden in eigen bewoordingen uit wat hen bewoog en wat ze wilden gaan bijdragen aan de gemeente.

In sommige kerken wordt de

dienst grotendeels gestuurd door ambtsdragers en voorganger. In andere kerken participeert de gemeente actief in de liturgie. De Veenkerk noemt zich 'bron voor mensen, bron van mensen'. En die bron wordt in de diensten aangeboden: eens per maand is er een 'adoptiedienst', waarin niet een theologisch geschoolde voorganger, maar een groep gemeenteleden het voortouw neemt. Zo liet een gemeentelid de aanwezigen tijdens prachtig pianospel mediteren op drie vragen die digitaal geprojecteerd werden. En men gaf elkaar de zegen door het zingen van een lonaliëd "Vrede wens ik jou". Onder de koffie na afloop werd er volop nagepraat over wat de drie meditatie-vragen bij ieder had losgemaakt.

In de Johanneskerk maakte ik een Ruimteviering mee, waarbij niet alleen woord, beeld en muziek de inspiratie-bron vormen, maar het geloof ook lichamelijk beleefd wordt. Zo wordt het Onze Vader gebeden met ondersteuning van gebaren, waardoor die oude woorden een nieuwe lading kunnen krijgen.

De manier waarop de Maaltijd van de Heer vormgegeven wordt verschilt: in sommige gemeenten worden brood en wijn door de voorganger en ambtsdragers uitgereikt aan naar voren lopende gemeenteleden. Maar er zijn ook gemeenten waar men in een kring staat, waarbij de gemeenteleden elkaar brood en wijn aanreiken, en

waar zij hun rechterhand leggen op de linkerschouder van degene naast hen, als teken van verbondenheid in Christus. In Het Brandpunt werd ik verwelkomd met de geur van versgebakken brood, waardoor de avondmaalsviering een andere dimensie krijgt.

Bloemen nemen een belangrijke plaats in: ze staan op het liturgisch centrum en worden naar (zieke of jarige) gemeenteleden gebracht. Maar er wordt gezocht naar alternatieven omdat ze vaak gif bevatten: zijden bloemen, een vaste plant, liturgische schikkingen van mos, takken en textiel. En dan als groet vanuit de gemeente: een kaars.

Elkaar zijn wij gegeven

Mijn verhaal onder het kopje 'anders' is weliswaar langer geworden dan onder 'eender', maar het beeld dat ik aan mijn toeristische uitstapjes binnen de PGA/PGHAN heb overgehouden is juist dat van 'eender'. Iedere viering wil ons verbinden met God en met elkaar. Ik ervaar het als rijkdom dat dat in Amersfoort op verschillende manieren kan. Zoals lied 657 ons laat zingen "elkaar zijn wij gegeven, tot kleur en samenklank". Natuurlijk is en blijft je eigen gemeente je veilige thuishaven, maar ik kan u een toeristische beleving buiten de eigen wijkgemeente van harte aanbevelen!

Fietstocht naar Rome

Elke dag de slappe lach om heel stomme dingen...
Heerlijk!

Toerist in eigen leven... dat ben je wel als je besluit om in drie maanden een fietstocht naar Rome te maken. Mariëtte Christophe gaat met de RK pastor van Het Brandpunt Josephine van Pampus in gesprek die samen met een vriendin een 2400-kilometerslange fietstocht naar Rome maakte. Wat bracht haar dat?

Josephine: "Mijn goede vriendin Yvonne zei al enige jaren geleden: in 2024 gaan jij en ik naar Rome fietsen. En ik heb daar ja op gezegd. In 2021 veranderde ik van baan en zei ik tegen mijn nieuwe werkgever: in 2024 wil ik graag drie maanden vrij om deze droom waar te maken en dat was akkoord. En later ook geen probleem, want ik had al genoeg overuren gemaakt."

Hoe was de voorbereiding?

"Het is belangrijk om het fietsen met volle uitrusting en het kamperen goed te oefenen, voordat je aan de echte reis begint. Het eerste jaar reden we met onze nieuw gekochte fietsen – geen elektrische – naar Denemarken en het tweede jaar naar Frankrijk. We gingen met de auto, onze fietsen achterop. En dan kom je achter bepaalde zaken: wat neem ik mee, wat laat ik thuis. Ook het gewicht van al het materiaal is belangrijk. Alles moet mee kunnen op de fiets, goed en licht materiaal dat ook de regen weerstaat. Mijn tentje was 1,6 kilo en een opblaaskussentje is handiger dan je hoofd op een trui leggen. We leerden onze tentjes vliegensvlug opzetten, zo tussen de vijf en zeven minuten. Vooral als het regent is dat belangrijk. En je hebt maar drie fietsbroeken nodig en wat truitjes, een warm vest, een regenpak en thermo-ondergoed.

Daarna hebben we uitgebreid alle fietsroutes verkend en keuzes gemaakt voor de routes. Je kunt via Frankrijk naar Rome fietsen of via Duitsland. Wij kozen Duitsland. De zogenaamde Reitsmaroute. Bij beide routes moet je de Alpen over en dan in Italië kiezen of je via Toscane of Ravenna fietst. Wij kozen Toscane.

Ik maakte een aftelkalenderkaart en een jaar lang plakte ik elke dag een stickertje. We deden samen een fietscursus zodat we de eerste handelingen bij pech, zoals

het wiel eruit halen, zelf konden doen. En zo gebeurde het dat we op 2 mei 2024 vertrokken met volle bepakking, uitgezwaaid door de buurt. Op onze oefenreizen hadden we steeds prachtig weer gehad, in Duitsland werd dat wel anders: veel en vaak regen.

Hoe zag jullie dagritme eruit?

We stonden om zeven uur op, ontbijt en douchen en dan alles secuur inpakken. Meestal reden we rond negen uur weg en we stopten meestal om vier uur 's middags, we hadden ten slotte drie maanden uitgetrokken voor deze fietstocht. De ochtendkoffie namen we vaak in een restaurantje met wat lekkers erbij. De lunch vaak aan de kant van de weg, broodjes en water gaan prima. En we kookten op de camping, we gingen altijd naar een camping. Een paar keer in Duitsland waren we zo nat geworden dat we een bed-en-breakfast namen om een beetje op te drogen. Gelukkig waren we al over de Alpen toen de overstromingen in Duitsland kwamen. Maar we hadden nog meer mazzel.

We hebben geen materiaalpech gehad en zijn ook niet gevallen. Daar prijzen we ons zeer gelukkig mee. Het fietsen door de Alpen was wel zwaar. We reden op rustige weggetjes. Veel stijging konden we aan met de fiets maar soms moesten we lopen met de fiets aan de hand. Bij

de Retschenpas op 1515 meter hoogte zijn we Oostenrijk ingetrokken.

We moesten een nog hoger deel over om in Italië te komen. De tocht door Noord-Italië en Toscane was ook lang en zwaar. Alle kleine dorpjes liggen op een heuvel, om daar elke dag opnieuw naartoe te fietsen met veel stijging en ook daling viel ons wel zwaar. Soms namen we een stuk provinciale weg die wat meer glooiend was. We werden verbaasd nagestaard door mensen: twee oudere dames, zeer zwetend op niet-elektrische fietsen met volle bekpakking. We kregen van Italiaanse wielrenners veel waardering en respect, dat doet je goed.

Op de fietsdag zelf ben je eigenlijk alleen maar bezig met wat gaan we eten, waar kunnen we het kopen, waar is de volgende camping, waar is een stopcontact voor het opladen van de powerbank. Allemaal basale dingen, helemaal geen diepere gedachten, die kwamen wel weer nadat we weer thuisgekomen waren.

Gewoon op weg gaan, geen idee hebben waar je uit zou komen gaf rust in mijn hoofd en handen. En het besef: doe de dingen waar je goed in bent. Al op 20 juni 2024, zeven weken na ons vertrek, kwamen we in Rome aan. En dat was een fantastisch gevoel. We hebben onze oorkonde opgehaald in de Friezenkerk, uitgereikt door Antoine Bodar. Voor deze oorkonde heb je geen stempels nodig. Zoals Bodar zei: "De toegang naar de hemel is ook zonder stempels."

We konden nog aanwezig zijn bij een audiëntie met paus Franciscus, een ontroerend moment voor mij, want we hebben hem van dichtbij gezien.

Wat vond je bijzonder aan ontmoetingen met mensen?

Onderweg in Duitsland en Italië hadden we gesprekje met mensen. Als we zeiden dat we naar Rome gingen, en dat was vooral in Duitsland, vroegen veel mensen aan ons om daar een kaarsje voor hen op te steken en voor hen te bidden. Dat heeft me erg geraakt. Ik ervoer veel meer religiositeit in Duitsland dan in Italië, gek genoeg.

De ontmoetingen met mensen op de trekkersveldjes van de campings waren mooi, we hielpen elkaar, maar aan diepgaande gesprekken kwamen we niet zo toe. Belevissen en tips waren de hoofdonderwerpen. Of je het te veel aan eten kwijt kon, of een uitgelezen boek kon ruilen. En wij waren natuurlijk samen dus dan is het anders dan iemand alleen. We hebben veel vriendelijke en hulpvaardige campingeigenaren ervaren.

Wat heeft de reis jou gebracht?

Ik ben dicht bij mijn katholieke roots gekomen. Niet per se dicht bij God maar het Vaticaan heeft mij wel geraakt. Het staan op eeuwenoude grond, je bent onderdeel van een traditie van vóór voor de reformatie. Ik voelde me natuurlijk ook blij en dankbaar dat we het zonder ongelukken hadden gehaald. 2400 kilometer! We hebben ook op de Via Appia gelopen en gefietst en dan voel je dat je in de traditie staat, dat al ruim tweeduizend jaar mensen op deze weg hebben gelopen. Ik voelde verwondering en dankbaarheid en heb nu ook wel heimwee naar dat simpele leven op de fiets. Want elke dag hadden we weleens de slappe lach en dat is zo heerlijk. De reis was een mooie levenservaring voor mij. Dat reizen en pelgrimeren fantastisch zijn maar dat dat ook staat in het licht van weer kunnen thuiskomen.

Ik ben Eerste Pinksterdag nog voorgedaan in Het Brandpunt en in de middag weer voor twee weken naar Frankrijk vertrokken om te gaan fietsen. Volgend jaar fietsen we naar Wenen. ●

Op zoek naar connectie

De reis van een toerist in de kerk. Het verhaal van Michael van der Horst (21).

In zijn jonge jaren gaat hij wekelijks met zijn ouders naar de Sint Joriskerk. Maar hij voelt zich er niet thuis. Als zestienjarige neemt hij afscheid van deze kerk. Met zijn vader bezoekt hij een aantal andere kerken in Amersfoort. Maar ook daar slaat de vonk niet over.

Intussen volgt Michael op het Corderius College het havo. Deze school organiseert elk jaar voor haar leerlingen een reis naar Taizé, een plaatsje in Bourgondië. Hier ontvangt een gemeenschap van tachtig broeders jaarlijks tienduizenden jongeren. Michael gaat als zestienjarige mee. "En dat beviel heel erg, ik had daar wel echt verbinding. Toen ben ik gelijk twee weken daarna met mijn zus en een aantal vrienden van haar nog een keer gegaan. De eerste drie à vier keer ervoer ik het eigenlijk gewoon als gezellig. Er waren zoveel leuke en open mensen. Ik genoot van de sfeer. En wat later, ik denk de vijfde keer, is het een beetje begonnen.

Ben ik eigenlijk inzicht gaan krijgen in de betekenis van er zijn. Dus echt deelnemen in de diensten. Het begint met zingen. Het zijn een aantal korte liederen die een paar keer herhaald worden gezongen.

Iedereen zit op de grond, allemaal gewoon lekker knus op elkaar. En na dat zingen is er één keer per

dag ook een lezing. Dat is in de middag. Er zijn drie diensten per dag. Elke dienst is er ook een aantal minuten stilte. En dat is denk ik best wel speciaal aan Taizé. Soms ben je echt met duizenden mensen en dan ben je gewoon stil." Wat maakt Taizé nog meer speciaal?

*Michael van der Horst
in Taizé*

"God is altijd bij je. De connectie die je met Hem maakt voelt dichterbij. Omdat er zoveel andere mensen om je heen ook die connectie maken." Michael schrijft ook in Taizé. "Ik heb eigenlijk elke stilte ook gedichten geschreven. Het was fijn om dan je gedachten op te kunnen schrijven. Dat deed me ook realiseren hoe ik echt in het geloof sta." Verbinding ervaren gaat niet vanzelf. "Ik denk dat we nu in een tijd leven waar het moeilijk is om goed die connectie met God te maken in het alledaagse leven. We hebben zoveel afleiding. Het is best wel moeilijk om tot God te komen. Ook omdat het niet iets is waar je op natuurlijke wijze aan denkt, als jong iemand. En je komt niet snel het geloof tegen in het alledaagse leven. Ik denk dat Taizé daar heel erg bij hielp, met gewoon drie vaste momenten op een dag. Dat helpt een basis te bouwen. En ik heb bewust in Taizé

mijn telefoon weggelegd. Maar je ziet eigenlijk heel weinig mensen met een telefoon. Omdat er zoveel interactie is met mensen, iedereen praat met elkaar."

Interactie wordt ook georganiseerd. "De broeders maken elk jaar voor elke dag, behalve de zondag, een vaste Bijbelstudie voor de jongeren. Dus dan ga je ook echt praten over de tekst die wordt besproken." En de broeders zijn niet eenkennig. "Het is echt een plek waar iedereen welkom is. Dat vind ik ook wel heel mooi. Je leert heel veel verschillende visies op het geloof kennen. Want het geloof is niet iets waarbij je oogkleppen op doet en dan in één rechte lijn. Maar ik denk dat je ieders woorden juist heel erg moet verwelkomen. En dat je die ook waarde moet geven."

Hoe kijk je nu naar de kerk en zijn tradities? "Voor mij is geloof via Taizé ook heel erg geloof geworden. Geloof in God is voor mij niet echt meer religie. Want dat is het volgen van regels. Dat vond ik soms ook best wel moeilijk - naar de kerk gaan in een wat traditionelere kerk. Dat de kerk eigenlijk zo hoog stond. Want wat ik nu zelf ook doe is gewoon een dienst online luisteren thuis en zelf lezen. En soms merk ik - op bepaalde zondagen - dat ik daar veel meer uithaal, voor mijn gevoel veel dichterbij God kan komen dan door in zo'n kerk te zitten." Geldt dat dan minder voor Taizé? "Nou daar ervaar ik inderdaad veel meer nabijheid. Maar dat komt ook door de sfeer en de mensen die er om je heen zijn. Iets aan de sfeer van Taizé voelt heel verwelkomend. Ik heb me daar nog geen seconde niet welkom gevoeld."

Zomaar een kerk binnenstappen vinden veel mensen eng, geldt dat ook voor Michael? "Ja, soms wel een beetje. Ik vond het ook heel eng toen ik voor het eerst naar Doorbrekers ging. Om zomaar iemand aan te spreken en mensen te leren kennen. Want wat als het iemand is die gewoon heel anders is en je hebt geen klik of iets in die richting?" Was Taizé ook eng? "Daar zijn veel jongeren die heel open zijn en

nieuwe contacten maken. Want dat is ook waarom ze daar komen. Dus je kan eigenlijk iedereen aanspreken in Taizé en er gewoon een goed gesprek mee hebben. Sociaal voelt het heel veilig." Michael miste iets in zijn oude kerk. "Ik denk ook wel dat de samenstelling van een kerk soms best kan uitmaken. In de Joriskerk zijn ook wel veel wat oudere mensen. En bij Doorbrekers waar ik naartoe ga ligt de gemiddelde leeftijd vele malen lager. Je wordt daar ook gewoon heel snel aangesproken door iemand van je eigen leeftijd."

Maar dat gemis speelt op meer plekken. "Ook in de samenleving. Sowieso als je niet studeert - ik werk nu gewoon. En om dan iemand van je eigen leeftijd tegen te komen en iemand die bezig is met geloof en ook nog in staat om erover te praten... Dat kom je niet zo snel tegen. Ik denk inderdaad dat een kerk zoals Doorbrekers mij daar wel mee kan helpen. Want ik vind nu eindelijk wel een mogelijkheid om te verbinden met mensen van mijn eigen leeftijd die ook serieus zijn in het geloof. Ik zou niet zeggen dat ouderen minder kunnen bieden. Ouderen kunnen je natuurlijk veel wijsheid geven. Maar het is ook heel waardevol om met mensen van je eigen leeftijd te praten. Die vaak met dezelfde dingen zitten waar je ook mee bezig bent."

Komende zomer zal Michael bij leven en welzijn voor de negende keer naar Taizé gaan. "Ik probeer heel erg niet in één bubbel te komen. Ik denk dat het gewoon heel belangrijk is om je eigen connectie met God op te bouwen. En 'toerisme' is heel waardevol daarvoor. En het is dan niet zo dat ik kies van dit stukje hiervan vind ik leuk. Dus dit pak ik. En dat ik van geloof een combinatie maak van makkelijke dingen. Dat wil ik niet. Ik wil er wel van kunnen leren. Geloof is niet altijd makkelijk. Het is ook een uitdaging." Tot slot heeft Michael nog een advies. "Ga daar ook eens heen. Zoek die connectie onder leeftijdsgenoten, en laat je verrassen." ●

Stadsdominee/ Amersfoortse Zwaan

Het thema van deze Vierklank 'Toerist in eigen leven' past mooi bij hoe ik deze tijd ervaar. Als stadsdominee op verkenningstocht. Toerist komt van het Franse touriste, rondreis, betekent dat. En van het Latijnse tornare, wat draaien en rondgaan is. Als ik 's morgens langs de Eem naar de stad fiets, kom ik 's avonds weer anders terug. Opnieuw gevuld met verhalen en verrassende ontmoetingen. In de Aandacht, op straat, in de Joris en de Zwaan of zomaar bij iemand thuis die een gesprek aanvraagt ergens in de stad. Tijdens de bijbelkring op de zaterdagse ontmoeting, in muziek en in het vieren.

Zo, een beetje als een toerist, verken ik de omgeving, met een open blik. Stel ik vragen en verwonder ik me om wat ik zie, wie ik ontmoet en het vele dat er gebeurt. Ook op het gebied van zingeving en levensbeschouwing. De oecumenische viering in de Joriskerk gaf een gevoel van verbondenheid in alle veelkleurigheid. De avond van het Platform voor levensbeschouwing en religie over Ubuntu in de Raadszaal, een inspirerende dialoog met stads- en genoten. Met betrokkenen in en om de Zwaan en met collega's mag ik zoeken naar nieuwe wegen. Ontdekken, zonder het meteen te weten. Luisteren en proberen. Verkennen en verdiepen. En onderweg ontstaan de verbindingen. Ik beleef als het als een prachtreis!

Pride Amersfoort 11 juli

Diversiteit vieren, liefde en dat iedereen zich geaccepteerd én thuis voelt te midden van anderen en in zichzelf, dat spreekt helaas helemaal niet vanzelf. Ook niet binnen kerken en geloofsgemeenschappen. Schrijnend zijn de verhalen van uitsluiting. Eenzaam de verhalen van wie zoekend naar hun identiteit het gevoel krijgen dat ze er niet mogen zijn, zoals ze zijn. Goed nieuws dat in Amersfoort op vrijdag 11 juli Pride Amersfoort gevierd wordt. Als stadsdominee wil ik graag de deuren van de Amersfoortse Zwaan ook op 11

juli openzetten voor ieder. Om jouw persoonlijke verhaal te delen, een kaarsje aan te steken, iets op te schrijven wat je kwijt wil, waar je op hoopt of wat je vertrouwen geeft. We willen ook een vesper, een korte viering, houden aan het einde van de middag, om 17.00 uur, voordat de Pride walk begint. Heb jij ideeën, vragen of wil je meehelpen voorbereiden, mail of bel me dan! Ik kom graag met je in contact. marleenkool@stadsdominee.nl

Zomerexpositie in de Zwaan

In de zomerweken is er een prachtige expositie van het werk van de Amersfoortse kunstenares Wouda Koelewijn in de Zwaan. Ze maakt kunst die raakt. Van veel natuurlijke materialen. Het thema 'Onderweg zijn' loopt er als rode draad doorheen. Een mooie gelegenheid om als toerist in eigen stad even de Zwaan binnen te wandelen in de zomermaanden!

De expositie loopt tot 7 september. De Zwaan is elke week open op zaterdag en zondag tussen 12.00 en 15.00 uur en doordeweeks bent u van harte welkom als de voordeur open staat. We zien u en jou graag!

Stadsdominee

Ds. Marleen Kool
info@stadsdominee.nl
www.stadsdominee.nl
www.amersfoortsezwaan.nl

Amersfoortse Zwaan

Langestraat 61

Rekeningnummer

NL 88 INGB 0009 2253 67 t.n.v.

Stadsdominee PGA

Voorzitter kerkenraadscommissie

Corrie Buitendijk
(033) 465 01 18
buitendijk.corrie@gmail.com

**Elke woensdag van 9.00 tot 9.30 uur
Stiltemeditatie in de Sint Joriskerk. Een
half uur onder de hoge gewelven in de
stille kerk, tijd voor je eigen gedachten en
gebeden. Vooraf opgeven is niet nodig.**

Adventkerk

Ds. Wim Bos schrijft elke Vierklank een korte overdenking bij een beeld dat een van de tieners van de Adventkerk bij het Bible journalen op zondagavond maakte.

Toerist in eigen leven

Wat zie ik? Een berglandschap, dat erom vraagt in rond te dwalen. Van de ene berg naar de andere. Het zwerven zit ons in het bloed en steeds weer zijn we nieuwsgierig naar wat er achter de volgende berg ligt. Natuurlijk, het kost wat moeite, maar die hebben we er doorgaans graag voor over. We weten dat mooie vergezichten in het verschiet liggen en op ons wachten. Wie weleens in de bergen op vakantie is geweest, zal dit zeker herkennen.

Maar hoe ben je toerist in eigen leven? Is dat ook dwalen door een berglandschap? Of is het een route waar je als een berg tegenop kunt zien...?

Wie daar veel over nagedacht heeft is de Zweedse diplomaat Dag Hammarskjöld, secretaris-generaal van de VN in de jaren 1953-1961. Het bracht hem op

de volgende gedachte: 'De langste reis, is de reis naar binnen.' Een reis die hem er bewust van maakte dat wij niet zelf het centrum van het bestaan zijn. De bron van ons leven is God. De schepper God, wiens majesteit zichtbaar wordt in de bergen. Maar die we ontmoeten door de reis naar ons innerlijk te maken. Wie deze reis onderneemt mag met recht van een goede reis spreken.

ds. Wim Bos

Adventkerk

Ringweg Kruiskamp 74

(033) 472 00 31

Predikant

Vacant

Kerkelijk werker

Arnoud Looijen

arnoudlooijen@adventkerk.nl

Scriba

Gert Simons

(06) 51 44 10 43, scriba@adventkerk.nl

Bankrekening

NL 59 INGB 0001 632 147

Kopij wijkberichten

Annemarie Stoffer-Brink & Anne Strijker,

vierklank@adventkerk.nl

Website

www.adventkerk.nl

Biblejournaling Psalm 121 door Sifra

Onzichtbaar werk in onze gemeente

'Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus.' (1 Kor. 12:12) Een groot aantal van ons zet zich op uiteenlopende manieren in voor de opbouw van onze gemeente. Van vele belangrijke schakels zijn we ons helemaal niet zo bewust. De werker in de kerk die deze maand voor het voetlicht komt is Arend de Joode, één van de organisten.

Wat is jouw taak?

Samen met twee andere organisten begeleid ik de gemeentezang op het orgel, soms ook met de cantorij. Dat doe ik al best lang, wel meer dan vijftien jaar denk ik. Eén keer per jaar wordt er een rooster gemaakt, zodat

ik precies weet wanneer ik dienst heb.

Dat is ongeveer elke drie weken een hele zondag, de ochtend- en avonddienst. Op vrijdagavond komen de liturgieën voor de komende zondag binnen. Ik check dan of alle liederen op mijn muziktablet staan. Zo nodig scan ik nieuwe liederen en voeg ik die toe. Daarna speel ik de liturgie door en zoek er voorspelen bij. Als dat klaar is, ga ik mooie, passende liederen zoeken, die ik om de liturgie heen ga spelen, bijvoorbeeld voor en na de dienst.

Wat vind je mooi aan wat je doet?

Het is voor mij een voorrecht om een bijdrage te leveren aan een essentieel onderdeel van de eredienst: de gemeente zingt het uit tot God, de Bron waaruit we leven! Ik beleef mooie momenten als ik merk hoe dingen samenvallen tijdens de dienst. Het

is ook fijn als na de dienst blijkt dat ik niet de enige ben die dat signaleerde. De Geest waait waarheen Hij wil.

Bergkerk

Een mijmering in de zomerstille

Uit het verhaal van Pinksteren blijkt hoe belangrijk het is dat mensen echt verstaan. Mensen die elkaar in geest en waarheid ontmoeten staan in vuur en vlam. Het is voor een goed verstaan te hopen dat niet iedereen tegelijk zijn mond open doet. Een kakofonie van stemmen leidt niet tot verstaan. Misschien dat de Geest, die - volgens het verhaal - als een geweldige windvlaag het gehele huis vervult, de storm is die onze woordenvloed doet verstommen en ons tot stilte maant. Om in de luwte

van de storm - in de stilte - tot je verwondering te horen, ieder in eigen taal. Stilte is de noodzakelijke voorwaarde voor luisteren. Wie niet zwijgt zolang de ander spreekt is niet echt in dialoog. De praktische waarheid van deze redenering bewijst zich elke dag. Een echte ontmoeting aangaan vraagt voor alles de bereidheid om te luisteren en luisteren begint met de hand op de mond, met zwijgen en stilte. In die zin betekent dialoog afstand doen van eigen woorden en ingaan in een absolute stilte. Een stilte zonder hoorbare stemmen, maar ook zonder innerlijke stemmen, die door hun vooringenomenheid het luisteren verstoren.

Echte dialoog is zeldzaam en kostbaar. De noodzakelijke stilte ontbreekt. In het beste geval hebben we het idee dat we elkaar prettig ontmoeten. We moeten deze harmonie echter niet verwarren met een dialoog. Een goed gesprek is eerder te vergelijken met een duet. In een duet klinken twee stemmen in harmonie. Soms verschillend van toonhoogte en niet altijd gelijktijdig, maar altijd in harmonie met elkaar. Je hebt het gevoel elkaar te begrijpen en aan te voelen. De stilte is een soort pauze in het gesprek, je laat elkaar ten slotte uitpraten, het is een beleefde stilte, dat past in de sfeer van een goed gesprek. Echter de grondvorm van een dialoog is niet de harmonie, maar juist de tegenspraak.

De stilte in een dialoog is niet slechts een beleefde stilte, maar een zelf-opofferende stilte, een absolute stilte, die opening geeft naar de ander toe. Ook het gebed, de dialoog met God, begint met het zoeken van stilte, met luisteren naar de stilte van God. God als een welsprekende stilte. Wat zal de mens antwoorden? Zal er misschien iets nieuws, iets moois tussen ons kunnen groeien? In het koele suizen van de stilte klinkt de Naam: "Ik zal er zijn".

ds. Jan van Baardwijk

Bergkerk

Dr. A. Kuyperslaan 2, 3818 JC Amersfoort
(033) 461 79 17
www.bergkerk.nl

Predikant

Ds. J. van Baardwijk
(06) 83 95 10 74 (te bereiken ma t/m vr
van 9.00 - 9.30 en 18.00 - 18.30 uur)
predikant@bergkerk.nl

Beheerders/verhuur

Annemarie van den Biezenbos/Margriet
Telgenhof, beheerder@bergkerk.nl

Meldpunt Pastoraat

(06) 19 94 51 39, pastoraat@bergkerk.nl

Scribaat

Dhr. W. T. Peuscher
scribaat@bergkerk.nl

Penningmeester

Dhr. B. de Vries
penningmeester@bergkerk.nl
NL22 INGB 0000 5259 46

Diakonie

NL25 TRIO 0320 8807 29

Bach op de berg 28 juli 2025, 20.00 uur Bergkerk | Bach Gearrangeerd

Hoe Bach zelf klinkt, horen we alom, maar hoe klinkt Bach op instrumenten die hijzelf niet heeft gekend en hoe inspireerde Bach andere componisten om met zijn muziek aan de slag te gaan? In dit programma arrangementen van Bach zelf, transcripties van werken van Bach door o.a. Kurtág en Enjott Schneider, en nieuwe muziek van o.a. de Amersfoortse componist des vaderlands Anne Maartje Lemereijns.

Uitvoerenden: Jan Jansen (orgel/piano), Francien Post (fluit), Sander Westphal (cello), Theo-Hans Kuijvenhoven (hobo), Cees-Willem van Vliet (orgel/piano)

Na afloop heffen we het glas op de 275e sterfdag van Bach! Info en kaartverkoop via www.muziekopdeberg.nl.

Zie expositie Lia Kok onder Kunst, cultuur & muziek.

Het Brandpunt

Op zoek naar het hart van oecumene

Victor is in 2001 bij Het Brandpunt betrokken geraakt. Hij was toen kerkelijk dakloos geworden nadat hij zich in Ermelo had laten uitschrijven. Victor komt uit een gereformeerd milieu; hij vertelt: "Ik dacht: er is meer onder de zon dan ik nu zie. Dat wil ik ontdekken. Hoe beleven mensen hun geloof in andere kerken en geloofsgemeenschappen. Ik wilde niet vastzitten in één traditie, hoe waardevol die ook kan zijn."

Deze nieuwsgierigheid bracht Victor langs een lange serie religies, christelijk en niet christelijk. Om uiteindelijk te landen in Het Brandpunt. Het samen optrekken met katholieken paste in zijn open geloofsopvatting. "Zij, de katholieken, verstaan de kunst om woorden te omkleden met rituelen en beelden. Dat vind ik heel verrijkend voor het protestantisme. En ook de manier waarop Maria als moeder en vrouw een eigen plaats krijgt in de geloofstraditie, vind ik belangrijk en inspirerend."

Het oecumenisch hart van Het Brandpunt ligt voor Victor in het samen vieren en bidden. Hij legt uit: "Ik ben een spiritueel mens en vind het fijn om met 'andersdenkenden' om te gaan. In de vieringen in Het Brandpunt kan ik die spirituele ziel opladen. Door samen te zingen en te bidden verbind je je met andere mensen; door een aansprekende overweging wordt verbinding gelegd met je persoonlijke beleving. Dat vind ik overigens ook in het stiltecentrum waar je met een paar mensen bij elkaar zit en liederen uit Taizé zingt."

De open houding naar andere geloven, is voor Victor altijd een leidraad voor zijn bestuurlijk en pastoraal werk in Het Brandpunt. Hij heeft veel gedaan met jongeren en bewaart daar nog vele goede herinneringen aan.

De heelheid van de schepping heeft voor Victor een diepe religieuze kern. Daar is hij veel mee bezig, binnen en buiten de kerk. In zijn werk in de psychiatrie met een muzikale mini-

Het Brandpunt

Laan naar Emiclaer 101

3823 EG Amersfoort

Predikant

Vacant

Ambulant predikant

Berthe van Soest

Berthe.van.soest@hetbrandpunt.net

RK pastor

Josephine van Pampus

Josephine.van.pampus@hetbrandpunt.net

Secretaris Oecumenische Wijkraad

Frank Lether

secretaris.owr@hetbrandpunt.net

Voor aandacht en contact

Willemien Kamphuis, (033) 456 55 15 of

(06) 41 74 09 91

Koster en kerkverhuur

Kees van Dijke

koster@hetbrandpunt.net

Rekeningnummer

NL34RABO00123051800 t.n.v. PG Hoogland/

Amersfoort-N Het Brandpunt

voorstelling voor en door cliënten over de Groene GGZ. In Het Brandpunt beleeft hij dat meer spiritueel.

Victor geeft een voorbeeld: "We zongen in de Stille Week 'Blijf bij mij en waak hier met Mij.' Dat gaat natuurlijk over Jezus die zich verlaten voelt. Ik heb dat geprojecteerd op de natuur. We mogen de Schepping niet aan zijn lot overlaten. We moeten ervoor bidden én werken."

De Bron

Afscheid van school

Drie jongeren van de Bron deden dit jaar eindexamen van de middelbare school. Daan Sleeking, Luuk Pabon en Thirza Slofstra zijn geslaagd voor hun middelbare school. De Bron gaf ze alle drie een rode roos. Daan vertelt hoe hij de examens heeft beleefd.

"De eindexamens: voor buitenstaanders zijn het gewoon een reeks toetsen op papier. Voor degene die ze maakt, is het veel meer dan dat. Het is het slotstuk van jaren onderwijs, de laatste horde voor de finishlijn. Een periode van twee weken waarin ik geconcentreerd en dagenlang aan het leren was. Voor mij betekende het zo weinig mogelijk prikkels krijgen. Rust en stress tegelijkertijd. De ene dag kwam ik trots terug, de andere dag had ik een somber gevoel. Voor het laatste examen had ik de minste motivatie. Ik was al met mijn hoofd bij de vakantie. Het voelde net alsof het laatste fluitsignaal van een voetbalwedstrijd klonk, waarvan je weet dat je de kampioenswedstrijd al hebt gewonnen. Eindelijk klaar met alleen maar leren. Het moeilijke van het jaar was dat elke toets bepalend was voor hoe je de rest van het jaar ervoor staat. Hierdoor moest je voor elke toets evenveel inzet en doorzettingsvermogen leveren als voor een andere toets. Dat een examen drie uur duurde, daar had ik niet zo veel moeite mee, maar ik vond het erg moeilijk om aan te voelen of ik mijn examen goed had gemaakt. Nu ga ik lekker op vakantie. Even weg en niet meer denken aan alle leerstof die ik de afgelopen vijf jaar tot me heb genomen. Ik kijk vooral uit naar een nieuwe en frisse start."

Afscheid van de kindernevendienst

Het afscheid van de kindernevendienst is een overstap naar 12+-groep. Dat afscheid, die overstap wordt gevierd in De Bron. Dit jaar zijn er twee kinderen die de overstap maken: Gabriëlla en Yfke. Gabriëlla: "Ik vond het knutselen bij de verhalen en het samenzijn, het leukst. Mijn favoriet is Kerst en dat Jezus zegt: 'Laat de kinderen tot mij komen'. Hij kiest voor de kinderen! Ik vond alles leuk: de Kerstmusical, het kinderkamp bij familie Van Ieperen en de Palmpasen-optocht. Ook mijn knuffel Jokie mocht altijd mee."

Yfke en Gabriëlla krijgen een gymtas met hun naam erop. In de tas zit een verbanddoos als symbool dat God voor je zorgt als je ziek bent, pijn of verdriet hebt. God is bij je en zorgt voor je. Jij kunt ook voor anderen zorgen. Er zit een veiligheidshesje in: God beschermt je. Het betekent niet dat er niets kan gebeuren, maar Hij is bij je! De bal in de tas symboliseert samen spelen zoals God het bedoeld heeft. Het vierde artikel is een agenda. Je krijgt meer verantwoordelijkheid om afspraken te onthouden. Er zit brood en drinken in de gymtas. God voorziet ons elke dag van eten en drinken voor thuis en onderweg. Dat kunnen we ook delen. Tenslotte mogen de kinderen zelf een cadeau uitkiezen. Dat kan

De Bron

Vogelplein 1

(033) 472 81 67, b.g.g. M. de Koning

Koster en beheer/verhuur

Mw. M. de Koning

(033) 475 99 41 / (06) 36 20 86 62

koster@debronamersfoort.nl

Predikant

ds. R.G. van der Zwan

(033) 475 51 58 / (06) 30 42 46 13

predikant@debronamersfoort.nl

Scriba/contactadres

scriba@debronamersfoort.nl

Wijkkas

NL05INGB0005 0407 29 t.n.v. De Bron

Internet

www.debronamersfoort.nl

een Bijbel, dagboek of sieraad met een boodschap zijn. Het is een aandenken aan hun overstap. Je blijft bij de kerk horen en de 12+-groep verwacht je.

Uitje met de Hoeksteen: 48 gemeenteleden van De Hoeksteen en De Bron hadden in mei een gezellige dag in Vilsteren, Dalfsen, Terwolde. Tijd om elkaar te ontmoeten en samen iets leuks te doen.

De Brug

Loflied op de schepping

Wie van klassieke muziek houdt, kent vast wel de Schöpfung van Haydn. Het oratorium verhaalt van Genesis en laat zich inspireren door de eerste hoofdstukken van de Bijbel, waaronder de schepping van de zon, verbeeld door de meest muzikale toonladder d uit de muziekgeschiedenis. Een magnifiek stuk om te zingen en te spelen. Geen wonder, de schepping is ook magnifiek. Tegelijkertijd is de schepping in zichzelf een groot wonder, waaraan we vaak voorbijlopen. Maar soms, tussen de bergen van Zwitserland, de fjorden van Noorwegen of de bloemenvelden van Nederland, overvalt je die schoonheid. In de Schöpfung komt een koordeel voor dat rechtstreeks uit Psalm 19 komt, een scheppingspsalm. Deze is prachtig en poëtisch op rijm gezet door Willem Barnard (Bundel In Wind en Vuur "De schepping heeft ontvangen"). Misschien mooi om eens te citeren tijdens een wandeling in de natuur, bij de opgaande zon, of de fonkelende sterrenhemel.

Ds. Susanne van der Sluijs

Uit de kerkenraad

Afgelopen kerkenraadsvergadering hadden we bezoek van onze classis-predikant ds. Trinette Verhoeven. Elke vier jaar ontmoet zij alle kerkenraden in de classis Utrecht, om te horen hoe het met de verschillende PKN-gemeentes gaat. In een warm gesprek dachten we eerst na over een geloofswoord dat onze wijkgemeente typeert. Best een grote vraag om zo even te beantwoorden. Genoemd werden: Sta op en schitter, Volhardend, Jezus Leeft, Gods kerk/ God gaat door, God is trouw, Ik ben met jullie tot de voleinding van de wereld, Vertrouw op God. Daarna keken we samen terug op de afgelopen vier jaar, een uitdagende tijd met eerst coronamaatregelen en daarna een periode van vacant zijn. En hoewel er genoeg zorgen en uitdagingen zijn, kijken we toch vooral terug met veel dankbaarheid op het werk van Zijn Geest in onze wijkgemeente. We zijn

gegroeid en konden op veel vlakken juist meer kerk zijn dan minder kerk. Een bijzondere afsluiting van een bijzondere periode.

Leendert Kok, voorzitter kerkenraad

Waarom missionair?

Als we het einde van het evangelie van Mattheüs (28:16-20) lezen, richt Jezus Zijn laatste woorden op aarde tot Zijn discipelen. In het Engels bekend als "The Great Commission" vindt in alle tijden zijn weerklank. Anno 2025 zet het missionaire team in De Brug zich in om "Brug in de wijk te zijn". Met een kerkgebouw tussen Schuilenburg en Randenbroek en gemeenteleden uit de hele stad en omstreken, vonkt het verlangen om te delen van Gods liefde. Zo zijn in het voorbije jaar meerdere activiteiten geweest voor inspiratie, kennismaking en verbinding, voor jong en oud en zowel binnen als buiten. Missionair zijn is van ons allemaal.

Soms lijkt die Grote Opdracht echt enorm. Zou Jezus iets vragen wat we niet kunnen? "Als God in je woont, dan is Hij daar, overal waar je gaat," zo beschrijft Hadassa van Zij Lacht.

Gelukkig besluit Jezus Zijn opdracht zo: "Houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld."

Jij mag dus elke dag iets van Jezus laten zien omdat Hij door jou werkt. Misschien wel zonder dat je het door hebt.

Joanne en Stephan Dijkstra, ouderlingen missionair

De Brug

Schuilenburgerweg 2
(033) 472 51 09

Predikant

Vacant

Ambulant predikant

Ds. Susanne van der Sluijs
susannevandersluijs@debrugamersfoort.nl

Verhuur en beheerder

verhuur@debrugamersfoort.nl

Pastoraat

pastoraat@debrugamersfoort.nl

Scriba

scriba@debrugamersfoort.nl

Wijkkas

NL09 INGB 0000 6423 86 t.n.v.
wijkgemeente De Brug

Diaconie

NL40 INGB 0005 0360 25 t.n.v.
Diaconie De Brug

Ledenadministratie

(06) 49 84 26 31 of
ledenadministratie@debrugamersfoort.nl

Kerkebalans

kerkebalans@debrugamersfoort.nl

Autodienst

autodienst@debrugamersfoort.nl

Voor overige adressen en informatie kunt u terecht op de website van De Brug
www.debrugamersfoort.nl

Emmaüskerk

**papier
café**

Contact :
papiercafeamersfoort@gmail.com
0645010169

Voor hulp bij:

- Brieven
- Formulieren
- E-mails
- Toeslagen
- Belastingaangifte
- Printen, scannen of kopiëren

Kom voor **Gratis Hulp**
naar het Papiercafé.
Urije Inloop

Papiercafé Soesterkwartier

Wanneer :

Dinsdag van 9.30 - 12.00 uur
Donderdag van 13.30 - 15.30 uur

Waar :

Emmaüskerk
Noordewierweg 131

Bij Roschard

Diaconaal Steunpunt

Afgelopen week moest ik in verband met de actie Vakantiegeld Delen veel bankzaken regelen, en het is mij opgevallen dat je tegenwoordig echt bijna alles via de app kan regelen.

In het dagelijks leven maken we veel gebruik van apps. Van de route bepalen tot parkeren en van eten bestellen tot de rekening delen. Dankzij apps is het allemaal zo geregeld.

Ook zijn er apps die erop gericht zijn het regelen van je bankzaken makkelijker te maken. Betalen, je rekening inzien, paslimiet wijzigen, persoonlijke gegevens bijwerken of je betaalpas blokkeren. Met de app op je smartphone of tablet zijn de banken **altijd dichtbij** en regel je dit en meer, waar en wanneer je maar wilt.

Hoe we onze bankzaken regelen is de afgelopen jaren veranderd. Wat niet verandert is **dat ze er voor ons zijn als we hulp nodig hebben**. Want met de

bank bellen en chatten of een afspraak maken kan ook gewoon via de app. Het Diaconaal Steunpunt zie ik ook als een app in de buurt. We zijn **altijd dichtbij** de mensen, en we zijn er voor hen **als ze hulp nodig hebben**. Want ze kunnen bij ons terecht voor een gratis bakkie, een praatje of voor een vraag tijdens het Papiercafé op dinsdag of op donderdag.

Als de voorbije maanden mij in het Soesterkwartier iets hebben geleerd, dan is dat het belang om gezien en gehoord te worden. Om mensen te zien en te horen is contact nodig, gesprek en ontmoeting. Als je ziet wie er in jouw stad of buurt leven en je die verhalen hoort, kun je in beweging komen voor de ander.

Met alle beperkingen die eraan komen in het najaar in verband met de bouw wil het Diaconaal Steunpunt haar deuren en haar ogen open houden en waar mogelijk haar aandacht geven aan hen die door omstandigheden verder in de knel komen, aan mensen die vastlopen of voor het eerst in een situatie komen dat ze niet meer verder kunnen.

Met trots kijken we terug op de wijze waarop we soms in heel moeilijke en steeds wisselende omstandigheden erin geslaagd zijn aandacht te bieden aan vaste hulpvragers en aan nieuwe hulpvragers van het Diaconaal Steunpunt. Dankzij dit is het Diaconaal Steunpunt voor velen een baken van hoop en een teken van solidariteit in een samenleving die steeds meer vereenzaamt.

De veerkracht die het Diaconaal Steunpunt in de voorbije maanden heeft laten zien maakt dat we als kerk met vertrouwen naar de toekomst kijken. De expertise en kennis die we hebben opgedaan zullen ons ook in de toekomst helpen om aanwezig en present te zijn ten dienste van mensen, een oase van ontmoeting in een wereld die voor veel mensen steeds

Emmaüskerk

Noordewierweg 131, Post: Palmstraat 278,
3812 XM Amersfoort, (033) 461 39 37

Internet

www.emmauskerk-amersfoort.nl

Scriba

scriba@emmauskerk-amersfoort.nl

Predikant

ds. Anna Walsma
a.d.walsma@gmail.com
(06) 23 97 32 84

Pastoraal loket

Sierk de Bruin
(06) 86 13 82 92
sierkdebruin1954@gmail.com

Diaconaal werker

Gianni da Costa
giannidacosta@pkn-amersfoort.nl
(06) 16 25 19 95

Bankrekening

NL97INGB0008001259 t.n.v. Emmaüskerk
Protestantse Gemeente

ingewikkelder en eenzamer wordt. De zomer staat voor de deur, voor veel mensen een tijd van vakantie, rust en reflectie.

Voor nu: laat je inspireren en wie weet zien we je binnenkort bij het Diaconaal Steunpunt voor een bakkie of een praatje.

Gianni da Costa, diaconaal werker

Fonteinkerk

Gesprek met classispredikant over de toekomst van de kerk

In mei was classispredikant ds. Trinette Verhoeven te gast in de kerkenraad. Zij vraagt naar onze dromen als het gaat om de toekomst van de kerk. Natuurlijk refereren wij aan 'Fonteinkerk Vitaal': gericht willen zijn op God, op elkaar en op de ander. We hebben daartoe zelfs ingrijpende plannen gemaakt voor onze gebouwen (Fonteinkerk Pleisterplaats), zelfs met woningen voor een religieuze leefgemeenschap. Maar we hebben van de PGA te horen gekregen dat er (vooralsnog) geen geld is voor dit soort innovaties. Bijzonder is dat het nieuwe beleidsplan van de classis ook spreekt over de waarde(n) van de kloostergemeenschap. Er zijn ook zorgen: staat iedereen er wel achter, moeten we ons wel in de schulden steken? Trinette gaf aan dat de kerkenraad vooral goed moeten luisteren naar dromen van gemeenteleden, en die als het ware 'uitleggen'. Tot slot sprak de kerkenraad haar dank en waardering uit voor de nauwe band die ds. Trinette Verhoeven onderhoudt met de wijkgemeenten.

Koos Koolstra, co-voorzitter

Activiteiten - Wees welkom

Zo 6 juli

Overstapdienst met bij mooi weer een gezamenlijke vegetarische lunch in de tuin. Neem een gerechtje mee om te delen.

Vrij 18 juli

Samen aan tafel

Za 19 jul en 16 aug.

Zomerziel - Meditatie, twee stille zaterdagochtenden van reflectie en meditatie rondom poëzie, muziek en kunst van 9.45 tot 13.30 uur (zie verderop)

Vrij 12 sept.

Wees erbij Café - verhalen in de geest van Martin Buber (onder meer info en verderop)

Tot 22 sept.

Expositie 'Leven' van Shamsedin Moradi - Poëtische kracht uit Iran

Vrij 10 okt.

Wees erbij Café - Wie zijn Herenboeren en wat doen ze? Aanvang: 20.00 uur

Wees erbij Café

Verhalen en muziek in de geest van Martin Buber

Op vrijdagavond 12 september om 20.00 uur brengen kinderboekenschrijver Bette Westera en gitarist Diederik van Essel een betoverende voorstelling in Huis van Zuid. Centraal staan eeuwenoude Chassidische verhalen, oorspronkelijk verzameld door de Joodse denker Martin Buber - verhalen vol wijsheid, humor en menselijkheid, die juist vandaag verrassend actueel klinken. Westera selecteerde enkele pareltjes uit Bubers werk terwijl Van Essel ze omlijst met sfeervolle muziek.

Expositie 'Leven' van Shamsedin Moradi - Poëtische kracht uit Iran

Tot 22 september is in Huis van Zuid het indrukwekkende werk te zien van de Iraanse kunstenaar Shamsedin Moradi. Zijn expositie, getiteld Leven, is een ode aan de natuur, de menselijke geest en de vrijheid van expressie. Moradi, meester in kalligrafiepainting en voormalig docent aan de kunstacademie van Teheran, vluchtte twee jaar geleden met zijn gezin uit Iran. Zijn kunst spreekt in zachte lijnen, maar met een krachtige stem. Te zien t/m 21 september; bezoek elke zondag van 11.30 - 12.30 uur, of op afspraak (tel. 033 - 4614995).

TOZ slaapt in de kerk: Licht, lachen en late uurtjes

Op vrijdagavond 16 mei veranderde de Fonteinkerk in een waar tienerhotel. Op verzoek van de Tieners Op Zondag organiseerde het jeugdteam een avond en nacht vol gezelligheid, verdieping

Fonteinkerk

Robert Kochstraat 4, 3817 JM Amersfoort

(033) 461 49 95

www.fonteinkerk-amersfoort.nl

Koster

Fahmi Icho

(06) 42 02 84 36

fahmi.icho@hotmail.nl

Predikant

ds. Anna Walsma

a.d.walsma@gmail.com

(06) 23 97 32 84

Scriba

scriba@fonteinkerk-amersfoort.nl

Wijkdiaconie

NL08RABO0373710259

Wijkkas

NL59INGB0003814259

Verhuur/zaalreservering

Alleen via verhuur@fonteinkerk-amersfoort.nl

en avontuur. Met patat als start, een creatieve speurtocht door de wijk én een overnachting in de Zonnekamer werd het een avond om nooit te vergeten.

KIEM - Kind In Elke Maand

In mei/juni stonden iconen centraal. Ze hebben hard gewerkt om er iets prachtigs van te maken. Het resultaat mag er zijn.

De Hoeksteen

Uit de kerkenraad

We maken ons op voor het seizoen 2025-2026. Startzondag is een beetje vroeg dit jaar: 7 september, noteer het alvast in je agenda. Een feestelijke dienst, koffie met lekkers van gemeente-leden en activiteiten voor jong en oud gevolgd door een lekkere en gezellige lunch.

En sturen we een welkomstkaart met onze activiteiten aan alle leden en aan de buurt aan het begin van het seizoen? In ieder geval gaan we nog vóór de zomer op pad naar de nieuwe bewoners van het 'Bruispad', het appartementencomplex dat gebouwd is waar vroeger het wijkcentrum stond, om ze welkom te heten in onze buurt en attent te maken op wat wij doen en waar wij voor staan.

Andere onderwerpen: Aan het begin van de kerkenraadsvergaderingen hebben we altijd een bezinning. De afgelopen twee jaar hebben wij dat gedaan aan de hand van het boek 'Samen Jong'. In het nieuwe seizoen zijn we toe aan iets anders. Volgend seizoen moeten we een nieuw 'koersplan' opstellen - zo noemen wij het beleidsplan van onze wijkgemeente. Dat moet om de vier jaar gebeuren. Ook houden we de vorderingen van de verbeteringen in de kerkzaal nauwlettend in de gaten. En we bespreken de plannen voor Vorming en Toerusting voor het nieuwe seizoen. Ook de duurzame bloemen komen weer aan de orde. Helaas moeten we het ook hebben over de bemensing, maar we zijn blij met de nieuwe kerkenraadsvoorzitter, diaken en pastorale ouderling die op 31 augustus bevestigd zullen worden.

Ineke van Oosten, scriba

Reizen door Gods wereld

Als redactie van Vierklank krijgen we voor elk nieuw nummer een e-mail met info over de inhoud van het volgende nummer. Deze maand was dat onder andere: "Het nummer gaat over de betekenis van toerisme voor ons

christenen." Als enthousiast reiziger kwamen spontaan enkele herinneringen op die qua flora en fauna een blijvende indruk hebben achtergelaten. Vaak realiseer ik me dan hoe prachtig Gods Schepping is.

Zo is er de enorme veelvoud van verschillende landschappen en dieren. Van magnifieke bergen tot uitgestrekte woestijnen. Van warmwaterbronnen tot ijsbergen. Van allerlei prachtig gekleurde vogels en vlinders tot enorme dieren als de olifant en van schattige koala's tot de vervaarlijke krokodil. Het kan me enorm ontroeren.

In Zuid-Afrika bezocht ik onder andere "God's Window". Hier kun je kilometers ver zien en het idee achter de naam is, dat God heel tevreden is als hij hier over zijn schepping uitkijkt. Op het eiland Kauai, onderdeel van de Hawaïaanse archipel, zag ik de feeëriek "fern grotto". Ter plekke werd in de lokale taal een lied gezongen. Ik kreeg er kippenvel van. In IJsland heb ik me verbaasd over de vulkanische processen. Op al die mooie plekken in de wereld zijn er ontelbare kleuren. Onze Schepper is een ware Kunstenaar.

Mooi is ook om te zien, dat er over de hele wereld heilighdommen zijn, waar God kan worden aanbeden. Van eenvoudige plaggenkerkjes tot enorme kathedralen en uiteraard ook heilighdommen van andere religies. Echter heb ik ook in die gebouwen vaak een gevoel van religiositeit. Zo kun je God overal vinden, vereren en je van Hem bewust zijn.

Inge Borst

De Hoeksteen

Klaartje Donzepad 59
3813 PZ Amersfoort

Predikant

ds. Lydia Kansen-Brasz
lydiakansen@hoeksteenamersfoort.nl
(033) 737 0010

Voorzitter

Tjeerd Grünbauer
voorzitter@hoeksteenamersfoort.nl

Scriba

Ineke van Oosten
scriba@hoeksteenamersfoort.nl

Bankrekening

NL18ABNA0553217135

Website

www.hoeksteenamersfoort.nl

De Inham

Activiteiten tijdens de zomer

De zomer breekt aan. Maar dat betekent niet dat De Inham stilvalt. Integendeel, het bruist er van de energie van gemeenteleden die zich voorbereiden op de komende vieringen.

Op 6 juli is er Samen Ontdekken, met diverse ontdekmomenten aan de hand van het verhaal van Naäman en muziek door Skip van Rooij.

Met de tieners die de overstap maken van kinder- naar jeugdwerk en van basis- naar vervolgonderwijs bereiden we de viering van 13 juli voor. De jongeren kozen het Bijbelverhaal en de liederen uit en we gaan de samenspraak met z'n vieren houden!

Tijdens de zomervakantie zijn er vier vieringen gezamenlijk met Het Brandpunt. Dat is enerzijds uit nood geboren (er zijn minder voorgangers en vrijwilligers beschikbaar) maar het is ook een mooie gelegenheid eens te gluren bij de burens. Zoals we dat ook deden op 1 juni in de Veenkerk: bomvol, een inspirerende viering en mooie ontmoetingen. Op 20 juli en 3 augustus zijn de vieringen in De Inham, op 27 juli en 10 augustus in Het Brandpunt.

Pelgrimeren naar Santiago de Compostela

Ben Hoens en Jaap Loef zijn fervente wandelaars. Ze liepen verschillende pelgrimsroutes naar Santiago de Compostela. Tijdens het wandelen waren ze zich ervan bewust dat ze oeroude routes volgden naar heilige plaatsen.

Hoe kwamen jullie op het idee om een pelgrimstocht te gaan maken?

"We wandelen veel. Het leek ons een uitdaging om een aantal weken aaneen te lopen. Een wandelaar op het Pieterpad vertelde dat je ook enkele weken de Camino kunt lopen. We liepen in 2011 eerst de Camino Portugués vanaf Porto. In de jaren daarna liepen we drie andere routes naar Santiago: vanaf Jean Pied de Port, Sevilla en Bilbao. We wandelden soms zeven weken achter elkaar. Na elke Camino kwamen we moe, maar voldaan en vol energie thuis."

Wat maakt een pelgrimstocht voor jullie anders dan een gewone wandeltocht?

"De Camino is een tocht van bezinning. Je slaapt meestal in eenvoudige herbergen. Mensen onderweg benaderen je anders. Ze zien je niet als toerist, maar als pelgrim. In cafés helpen ze je bij

De Inham

Hamseweg 40
3828 AE Hoogland
(033) 480 51 25

Koster en verhuur

Henk Tornij
(06) 41 64 78 10
koster@inham.net

Predikant

ds. Martin Snaterse
martin.snaterse@inham.net

Secretaris

Arthur de Bruin
secretaris@inham.net

website

www.inham.net

Bankrekening

NL84 RABO 0123005892 Protestantse
Gemeente Hoogland/Amersfoort-Noord

Kopij wijkberichten

vierklank@inham.net

het vinden van een slaapplek. Als je een kerk bezoekt, dan kom je gemakkelijker in contact met de koster. Die laat je dan dingen zien die voor een toerist verborgen blijven. Sinds onze eerste pelgrimstocht in 2011 hebben we de sfeer wel zien veranderen. Alles wordt massaler en commerciëler. In plaats van te wandelen met een rugzak reizen mensen nu met een rolkoffer. Die wordt dan vooraf bij een geboekt logeeradres gebracht."

Kun je ook een pelgrimstocht in Nederland maken?

"Ook in Nederland zijn er pelgrimstochten. Zo is er in Brabant een tocht waarbij je overnacht in kloosters. Die willen we graag eens lopen. Toch heb je in Nederland nooit het gevoel dat je op jezelf bent teruggeworpen. Dat gevoel hadden we wel op de Via de la Plata in de Extremadura. De stilte en leegte daar vonden we heel indrukwekkend."

Nieuwe Kerk

100 jaar Nieuwe Kerk: Proef de Nieuwe Kerk

Zaterdag 14 juni was het kerkplein voor de Nieuwe Kerk omgetoverd tot een buurtrestaurant. Met hulp van vele helpende handen (dank!) hebben zo'n 150 buurtgenoten en gemeenteleden met elkaar een heerlijke en gezellige

maaltijd genoten. De foto's spreken voor zich.

Ook veel dank aan de winkels en restaurants die als sponsor deze Proef de Nieuwe Kerk mogelijk hebben gemaakt. Een veel gehoorde opmerking na deze bijzondere avond was: volgend jaar weer?

Nieuwe Kerk

Leusderweg 110 Amersfoort
www.nieuwekerkamersfoort.nl

Predikant

ds. Gerard Kansen
(033) 737 00 10
gerardkansen@nieuwekerkamersfoort.nl

Scriba (contactpersoon kerkenraad)

scriba@nieuwekerkamersfoort.nl

Pastoraat

pastoraat@nieuwekerkamersfoort.nl
of bij één van de ouderlingen

Verhuur

Marijke Buis (033) 461 48 57
beheer@nieuwekerkamersfoort.nl

Kopij voor Vierklank

vierklank@nieuwekerkamersfoort.nl

Even voorstellen...

Elke maand stellen we iemand uit de Nieuwe Kerk voor, die achter de schermen een taak uitvoert. We leggen deze persoon drie vragen voor. Deze keer is de beurt aan **Annie Groenendijk**. Annie is 61 jaar jong en sinds 2023 aangesloten bij de Nieuwe Kerk. Annie helpt met afwassen bij de maandelijkse maaltijd voor (veelal oudere) buurtgenoten en is lid van het Alpha Team en helpt bij verschillende activiteiten binnen de Nieuwe Kerk. Bij het schrijven van dit stukje staat ze op het punt gedoopt te worden.

1) Wat maakt jou vooral gelukkig of waarover ben je het meest blij?

Wat mij het meest gelukkig en blij maakt is het feit dat ik in 2023 aan Alpha heb

meegedaan. Het zaadje dat God in mijn jeugd in mijn hart heeft gezaaid is eindelijk tot volle bloei gekomen. Gelukkig en dankbaar ben ik ook omdat ik op 29 juni gedoopt mag worden!

2) Wat hoop je voor de Nieuwe Kerk met het oog op de toekomst?

Ik hoop dat we mede door al onze activiteiten uit het Programma 100 jaar Vieren en Verbinden nog meer mensen die ook naar de diensten willen komen met onze gemeente kunnen verbinden. Ik heb zelf gemerkt dat ik al veel eerder naar de Nieuwe Kerk had willen gaan maar vond dat toch te spannend. Wat achteraf gezien niet nodig was want ik ben liefdevol door de gemeente opgenomen.

3) Wat is voor jou het allerbelangrijkste in jouw geloofsleven?

Dat ik mij krachtig en sterk voel omdat ik het niet alleen hoeft te doen maar God mijn hand stevig vasthoudt en mijn hart vervult met liefde.

Annie geeft de pen graag door aan de zusjes **Aileen**, **Lieske** en **Inez Klok**. De redactie zal contact met hen opnemen!

Nijenstede

Deze maand is het woord aan Job Burggraaf die regelmatig voorgaat in de Andreaskapel in Nijenstede.

Jong en Oud

Ze zullen wel gedacht hebben: "wat een broekie", toen ik (24) als vermoedelijk een van de jongste voorgangers in de omgeving mocht voorgaan in een dienst met waarschijnlijk het hoogste gemiddelde leeftijdscijfer. Toch is het elke keer weer bijzonder om in Nijenstede voor te gaan.

De woorden van de bemoediging aan het begin van de dienst - dat God trouw houdt van generatie op generatie - krijgen daar een heel concrete betekenis. Want als we samen vieren, jong en oud, dan zie je iets van de kracht van

Pinksteren. Waar leeftijd ons soms van elkaar lijkt te scheiden, is het de Geest die ons leert elkaars taal te verstaan. We komen samen rond het Woord van God en het getuigenis over de levende Christus. Dat verbindt ons, dwars door generaties heen. Door het delen van de verhalen van God en mensen verrijken we elkaar.

In Nijenstede leer ik elke keer opnieuw over trouw: de trouw van de mensen die al zo lang komen, van de vrijwilligers die elke zondag klaarstaan, en de trouw van God, die zijn verhaal steeds opnieuw vertelt - van generatie op generatie.

Job Burggraaf

Nijenstede

Andreaskapel, Heiligenbergerweg 84
(ingang Randenbroekerweg)

Geestelijk verzorger

Geke van Schuppen

Voorzitter kerkenraadscommissie

Bart van den Brink
bartvandenbrink@pkn-amersfoort.nl

Vrijwilligerscoördinator

Rob Schuitemaker
robschuitemaker@gmail.com

Penningmeester

Bert Blankenstijn
bert.blankenstijn@kpnmail.nl
NL96 RABO 0373 7488 33 t.n.v. CvK PG
Amersfoort inz. Andreaskapel Nijenstede

Protestantse wijkgemeente van bijzondere aard

Johanneskerk

Wake voor de vluchtelingen

Op 14 en 15 juni was in de Johanneskerk de 24 uren-wake voor de vluchtelingen, georganiseerd door een oecumenische stuurgroep, gesteund door de Raad van Kerken. Veel Amersfoortse kerken namen deel: een aantal PGA-gemeentes, de Ansfridusparochie, het Apostolisch Genootschap en de OKK. Iedere kerk verzorgde een blok van twee uur, met daarin een korte dienst of meditatie, bidden, stilte, muziek, en informatie. In ieder blok werd ook een deel voorgelezen van de lijst met namen van omgekomen vluchtelingen. Deze lijst wordt ieder jaar in juni opgesteld door de organisatie Migreat, ter gelegenheid van Wereldvluchtelingendag. In de week voordat de wake gehouden zou worden, bruiste het in de Johanneskerk van de laatste voorbereidingen. Zijn er genoeg waxinelichtjes en kaarsen? Waxinelichtjes worden ook 's morgens vroeg op straat uitgedeeld

aan de mensen die in de Nacht van de Vluchteling veertig kilometer lopen van Utrecht naar Amersfoort. Is de grote kaars, geschonken door Amnesty en die zeker 24 uur kan branden, al binnen? Is er genoeg koffie en thee? Staan de stoelen goed opgesteld? Kloppen de afspraken nog steeds die gemaakt zijn met de gemeente Amersfoort?

Dit jaar is wethouder Micheline Paffen aanwezig bij de start van de wake. De lijst met namen komt altijd pas begin juni, en de informatie over de personen moet dan vertaald worden van het Engels naar het Nederlands. Aan de nachtelijke wandeling doen tweeduizend mensen mee. Zoveel verwachtten we er niet in de Johanneskerk. Maar we stonden klaar voor iedereen die solidair wil zijn met vluchtelingen.

Laura van Rossum du Chattel
Secretaris Johanneskerk

Johanneskerk

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort
www.johanneskerk.nl

Beheer

Jan R. Nienhuis
jan.r.nienhuis@gmail.com
(06) 28 36 77 49

Predikant

ds. Hannah Westerink
(06) 30 50 65 54
hannahwesterink@hotmail.com

Secretaris

Laura van Rossum du Chattel
secretaris@johanneskerk.nl

Penningmeester

NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v.
Stichting Johanneskerk.

wake voor
vluchtelingen

St. Joriskerk

Toerist in ons eigen leven

"De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets." Psalm 23:1

We zijn allemaal reizigers in dit leven. Soms voelen we ons een toerist, alsof we zomaar langs de dagen lopen. Maar God is altijd bij ons. Hij wijst de weg, geeft rust en laat ons genieten van Zijn schepping. Deze zomer is een tijd om stil te staan bij Hem. In de kerkdiensten, in een gebed, of gewoon in ons hart. Hij leidt ons, Hij houdt van ons, God is onze gids.

Bij de diensten

Op zondag 13 juli mogen we Leendert en Nelleke Wolters en hun kinderen Jesse en Chaja weer verwelkomen in onze gemeente. Sinds hun uitzending in 2013 vanuit de Joriskerk naar Praag hebben zij daar gewerkt aan Gods Koninkrijk. In 2015 groeide er in Praag een nieuwe gemeenschap, Network Praha, een plek waar jonge christenen samenkomen in geloof en aanbidding. In deze dienst, die geleid wordt door ds. B.J. Mouw uit Hendrik-Ido-Ambacht en Leendert Wolters, willen we God danken voor hun werk en hen zegenen in deze nieuwe fase. De dienst begint om 9.30 uur en iedereen is van harte welkom.

Vanuit de kerkenraad

Tijdens de kerkenraadsvergadering op 4 juni 2025 is Arie de Gelder gekozen als ouderling met een bijzondere opdracht (scriba). We zijn dankbaar dat hij met hulp van de Heere deze taak wil aannemen en zijn talenten wil inzetten voor de gemeente. Moge God hem wijsheid en kracht geven in zijn werk.

Op 25 juni 2025 nemen we afscheid van Reinier Gerritsen, die stopt als scriba vanwege zijn verhuizing. We danken hem voor zijn inzet en toewijding. In dezelfde vergadering bespreken we de evaluatie van de beroepingscommissie en bedanken we hen voor hun werk, waarna hun taak wordt afgerond. We vertrouwen erop dat God ons samen blijft leiden.

Fun Joris Run/Wandeling

De tweede run is een feit (zaterdag 14 juni jl.). We kijken terug op een gezellige ochtend. Nieuw dit jaar was de wandelroute en de Kidsrun. Beide waren een succes en houden we er zeker in. Wat was het mooi weer (al was het voor hardlopen wel erg warm)! We hebben het gezellig gehad en iedereen heeft zijn/haar run/wandeling uitgelopen. De locatie heeft er zeker aan bij gedragen dat het een succes was.

De actie heeft het mooie bedrag van € 480,- opgebracht. Dit geld is bestemd voor de mensen/kinderen in Rwanda die leven in extreme armoede. Daniël en Marije Roos hopen in september mee te doen met een Muskatlon in Rwanda om deze mensen te steunen. Superbedankt allemaal voor jullie inzet en bijdrage!

Marije Roos, Afke Brandemann en Jacobine de Bruin

St. Joriskerk

Hof 1

beheerder@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Wijkgebouw

Filaethes

Havik 29

beheerder@filaethes.nl

Website

<https://sintjoriskerk-amersfoort.nl>

Scriba

Reinier Gerritsen

scriba@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Kopij Vierklank

johannabijvank@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Wijkkas

NL47 INGB 0003 6862 41 t.a.v. hervormde wijkgemeente St.-Joriskerk

Veenkerk

Met de zomer in het verschiets maakt de Veenkerk zich op voor de laatste activiteiten. Tegelijk proberen we ook over de zomerstop heen te kijken om alvast wat zaken voor te bereiden voor het nieuwe seizoen.

6 juli is er de overstapviering. Een viering waarin wordt stilgestaan bij die grote stap van lagere school naar middelbare school. De kinderen die deze stap maken, nemen ook afscheid van de kindervoordienst en worden heel hartelijk welkom geheten in de tienerdienst. De tienerdienst is de een na laatste halte van het 'traject' dat je vanaf baby af kunt lopen in de Veenkerk. De tieners van de Veenkerk bereiden zelf een of twee keer per jaar een viering voor. De laatste viering stond de vraag centraal wat je nou christen maakt.

De laatste halte van het traject is de Holy Shit-groep. Dat is een groep twintigplussers vanuit het geheel van Amersfoort-Noord die met elkaar op zoek gaan naar hoe God en kerk een plek kunnen krijgen in hun drukke leven.

Voor een heel aantal tieners geldt dat zij echt een Veenkerk-carrière hebben doorlopen. Mooi om te zien hoe zij hun weg vinden, opgroeien en zichzelf zijn in het geheel van de gemeenschap. De bijdrage van jongeren is zo nodig in deze tijd. Hun vragen, hun uitdagingen in het leven, die echt groot zijn en veel ook, horen ook thuis in de kerkgemeente. Dat is hele waardevolle manier om als kerk aangesloten te blijven in een snel veranderende samenleving.

De laatste viering voor de zomerstop is 13 juli. De deuren van de Veenkerk gaan dan weer open op zondag 17 augustus. Het nieuwe seizoen zal in het teken staan van moderne profeten. Wie uit onze tijd zien we als profeet? En een profeet is dan iemand die een duidelijke stem heeft tegen onrecht, voor vrede, tegen haat, voor verbinding, tegen geweld, voor dialoog... een persoon die zijn nek durft uit te steken tegen de massa in. Er is een podcast die al een aantal hele bijzondere 'profeten uit deze tijd' voor het voetlicht brengt. De Veenkerk wil zich laten

Veenkerk

De Kamers, Wezeperberg 1, Amersfoort

Predikant

Rolinka Klein Kranenburg

(06) 55 87 47 38

predikant@veenkerk.nl

Voorzitter wijkraad

Daniëlle (voorzitter@veenkerk.nl)

Secretaris

Jonine (scriba@veenkerk.nl)

Website

www.veenkerk.nl

Bankrekening

NL29 RABO 0123 0550 91 t.n.v. Veenkerk

inspireren door die podcast. Daarnaast is men op zoek naar inspirerende profetische mensen, die we een plek kunnen geven in dit project. Aan het eind van het huidige seizoen geeft het energie om alvast over de zomer heen te kijken naar hoe we het nieuwe seizoen invulling kunnen geven.

Holy Shit-groep in het afsluitende weekend in de Spil

Trinitatis, door de Geest bewogen

Een goed gevulde Sint-Joris, met mensen uit alle wijkgemeenten van de PGA, was 15 juni weer het decor van zondag Trinitatis. En behalve uit de eigen PGA waren er ook mensen uit andere kerken aanwezig, om samen een eredienst te houden. Een gemis was wel dat er weinig jongeren waren, want die hadden een eigen jeugddienst, een kerkgebouw verderop, maar ook vanuit verschillende wijken.

Een inmiddels gegroeid gebruik is dat er op zondag Trinitatis ook drie predikanten mogen voorgaan vanuit de PGA. De drievuldigheid straalt eraf, om het zo te zeggen. Ieder van de drie predikanten - Gerard Kansen, Anna Walsma en Marleen Kool - hield een eigen preekje. Vanuit dezelfde tekst, maar niet van tevoren doorgesproken. Toch sloot het mooi aan.

De tekst was 2 Korinthe 13:13 - "De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de eenheid met de Heilige Geest zij met u allen." Gerard Kansen mediteerde naar aanleiding van 'de genade van de Heer Jezus Christus' en vulde dat behoorlijk spannend in. Hij deed dat naar aanleiding van twee Engelstalige woorden

die voor ons 'genade' kunnen staan: mercy en grace. Het eerste krijg je als je straf hebt verdiend, maar die straf niet krijgt, het tweede ontvang je voor iets wat je niet verdiend hebt, maar wat toch geschonken wordt. Hij illustreerde dit aan de hand van een situatie met een slachtoffer en een pleger van seksueel misbruik - waar hij persoonlijk mee te maken had gehad. Er was, zoals valt te begrijpen, veel schade aangericht door de dader. Die kreeg straf, zat die uit, maar kreeg ook oprecht berouw en probeerde dat duidelijk te maken.

Die inkeer werd tot op zekere hoogte geaccepteerd, maar de berouwvolle dader hield het gevoel dat men hem in zijn woonplaats toch niet meer volledig accepteerde: mercy. Grace, van alle smetten gereinigd, zou mooi zijn, maar dat is veel moeilijker bij ons mensen.

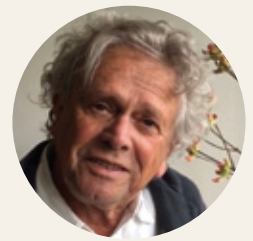
Anna Walsma ging door over 'de liefde van God' voor ons mensen, overgebracht door de Heilige Geest. Marleen Kool sprak over 'de eenheid met de Heilige Geest'. Wordt die eenheid van boven aangewakkerd, of komt die ook van ons mensen, en met welk doel? Om tot liefde aan de sporen,

tot zachtheid, of ook tot vurig spreken en zelfs protesteren?

Tussen de overdenkingen door werd gebeden en gezongen. De zang werd begeleid door een gelegenhedskoor onder leiding van Maria den Hertog, terwijl Rien Donkersloot het orgelspel begeleidde.

Ter gelegenheid van de dienst gaf PGA-voorzitter Gerard Raven vooraf ook een korte terugblik op het voorbije jaar, het afscheid en de intrede van diverse predikanten en de stand van het beroepingswerk. Er is veel vernieuwing. Ook is het vijftienjarige jubileum van de PGA gevierd, maar daar is eerder al aandacht aan besteed.

Slenteren in de stad van de mens

Als boekbespreking voor deze zomermaanden kies ik voor een wat dikkere pil, geschreven door Kees van Ekris: 'De magie van het geloof - theologie over bezieling en betovering'. Van Ekris was in 2024 Theoloog der Nederlanden en sinds deze maand is hij scriba van de Protestantse Kerk Nederland. Daar heeft de kerk een goede aan, denk ik. Want Van Ekris sloot zich voor dit boek niet op in zijn studeerkamer, maar ging eropuit: 'slenteren in de stad van de mens.' Theologie begint niet achter je bureau, zelfs niet op de kansel, maar op de vele plekken waar mensen leven en werken.

Het hart van het boek bestaat uit tien interviews. Van Ekris sprak o.a. met een voetbaltrainer, een zanger, een politicus, een pastor, iemand uit de bankwereld en uit de psychiatrie. En ging ook echt de diepte in, vroeg door, zocht naar de essentie, naar wat mensen boeit en bindt. Hoe dieper je graaft, hoe meer er bovenkomt aan verborgen essenties. En daar kan theologie van dienst zijn door te duiden en te interpreteren. Je moet eigenlijk net zolang naar mensen luisteren tot je iets heiligs op het spoor komt.

Het boek is huiswerk: 'Wees nieuwsgierig, zoek plekken en mensen op, vraag - en vraag vooral door. Kijk, heb respect voor complexiteit, laat je verrassen door mensen die anders denken dan jij.' En: 'Heb oog voor de schoonheid, proef het verdriet, en ontdek lagen in de werkelijkheid die de vluchtige of de vooringenomen waarnemer niet ziet.' Want daar gaat het om in de theologie: de mythen in het schijnbaar alledaagse leven leren zien en begrijpen.

Halverwege het boek maakt Van Ekris de balans al een beetje op en is hij onder de indruk van de kracht van de mythe om ons leven te organiseren. 'De mythe is een metafysische vertelling over wat macht heeft in deze wereld, wat de zin is van het bestaan, hoe het zit met God, goden, machten en met jou als mens daartussenin.' Het leven zit vol met sport-, politieke-, technologische, culturele mythische verhalen, zo zitten in de plooien van onze cultuur mythen verstopt. Van Ekris vraagt zich vervolgens af of die mythen jou bezielen of betoveren. Bezielen kunnen ze zeker, ook zogenaamde seculiere mythen. Diep in de ziel kan iets losgetrokken worden. 'De verbeelding kan

erdoor in vuur en vlam worden gezet.' Maar ze kunnen je ook negatief betoveren, tot minder mens maken omdat je in de waan komt als god te zijn. Mythes kunnen je in contact brengen met destructieve oermachten die je angstiger maken of oorlogszuchtiger. Het is de magie van het geloof die deze negatieve 'betovering' kan wegnemen. Muziek, liturgie, gebed - aanrakingen van God - kunnen je veranderen. Met magische verbeelding kun je negatieve betovering tegengaan.

Er valt veel te genieten bij het lezen - alleen op de bank, maar ook samen in een gesprekskring (in het laatste hoofdstuk staan gespreksvragen). De nieuwe scriba schreef een inspirerend boek voor iedereen, voor gelovigen over de volle breedte van de kerk.

Het boek is uitgegeven bij Kokboekencentrum en kost € 26,99.

Terugblik

Bijzonder moment in de St.-Joriskerk

Door: Artse Spaan

Zondag 18 mei was voor wijkgemeente Joriskerk in meerdere opzichten een stralende dag. Vijftien mensen leefden naar deze dag toe. Een groep mensen met verschil in leeftijd, levensfasen en achtergrond. Met hetzelfde doel: getuigenis afleggen, oftewel middels hun ja-woord uitspreken Jezus Christus te willen volgen.

Belijdenis doen is net als de doop een belangrijk markerpunt. Als gemeente, familie en vrienden mooi om hiervan getuige te zijn. Bovendien is een groep van vijftien mensen die belijdenis afleggen in de wijkgemeente ook niet een jaarlijks terugkerend 'fenomeen'. Het uitzien naar een kleine belijdenisgroep zou niet onverminderd (moeten) zijn, maar toch doet het toch wel wat met ons en roept een verlangen op om meer van Gods genade in jonge mensenlevens te zien die ook hun ja-woord willen gaan geven.

In Handelingen 2 lezen we tijdens het Pinksterfeest over een groei van drieduizend mensen op één dag en een paar zinnen later in vers 47: *'En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe...'*. Een opsteker is dat wij geen groei kunnen en hoeven te organiseren. Met Handelingen 2 in ons achterhoofd maakt de latent aanwezige trots vooral plaats voor dankbaarheid om God doet in mensenlevens en ook in deze nieuwe lidmaten. Tijdens de belijdenisdienst stond Romeinen 8:37 centraal: 'Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft'. Het thema van deze dienst was: Amazing Grace!

2-in-1

In september 2024 is een groep van zeven personen van start gegaan met het volgen van belijdeniscatechese bij ds. Van Santen thuis in Leusden. Oud en jong met bijna

allemaal verschillende achtergronden. Een groep die zich kenmerkt door dat gemeen te hebben, namelijk: allemaal verschillend zijn, maar wel groeien in geloof met elkaar, waarbij Jezus Christus centraal staat.

Tegelijkertijd was er ook een vraag van enkele jongeren of belijdeniscatechese voor hen later in het jaar gestart kon worden. Zo ontstond een groep jongeren/jongvolwassenen die afgelopen jaren al nauw met elkaar optrokken en nu de wens te kennen hadden gegeven ook belijdenis dit jaar te willen afleggen. Echter, een aantal van deze groep was vanwege studie of reis een kleine tijd in het buitenland. Na enig puzzelwerk ging ook de tweede groep voor wat betreft belijdeniscatechese in januari van start, om de week afgewisseld door de eerste groep.

Beide groepen hadden zo hun eigen dynamiek, maar kenmerkte zich door verdieping op de kernpunten van het geloof en ruimte om persoonlijke verhalen te delen. Mooi als je zo kon toelevén naar 18 mei jl.! Want voor sommigen is 18 mei een dag om nooit meer te vergeten.

Familie Wolters terug in Nederland

D.V. zondag 13 juli vindt om 9.30 uur in de St.-Joriskerk een dienst plaats die de terugkeer markeert van familie Wolters. Zij werden in 2013, vanuit de Joriskerk, door de GZB uitgezonden naar Praag. Door onder andere hun aanwezigheid in de stad, het opzetten van Network Praha, het werk voor de Tsjechische Evangelisch Alliantie hebben zij zich ingezet voor de opbouw van de gemeente in Praag en Tsjechië. Na twaalf jaar ronden zij hun werk in Praag af.

Voorganger van de terugkomdienst is ds. A.J. Mouw, lid van de Raad van Toezicht van de GZB en de preek wordt verzorgd door Leendert Wolters. Na afloop van de dienst is een ontmoeting mogelijk met Leendert en Nelleke onder het genot van een kopje koffie, thee of iets fris.

Kroonbede 2025

Samen bidden voor stad en land, aan de vooravond van de Troonrede. Op maandag 15 september 19.30-20.15 uur organiseert de Raad van Kerken Amersfoort de jaarlijkse Kroonbede in de St.-Joriskerk. Paul Schenderling verzorgt de preek met het thema 'Het rijk van de schaarste en het rijk van de overvloed'.

Koor 4U verleent medewerking onder leiding van Ron Adelaar. Welkom voor iedereen, ook voor de koffie en thee na afloop.

Verslag

Symposium kerk en slavernij Verleden, heden en hoe verder?

Door: Henk Dikker Hupkes

Een kleine honderdvijftig mensen waren op een zonnige zaterdagmiddag eind mei in de Fonteinkerk bijeengekomen: een divers gezelschap, velen ook van buiten Amersfoort afkomstig. Een bespeler van de 'kora', een soort Afrikaanse harp, zorgde voor stemmige achtergrondmuziek terwijl de bezoekers een plaats zochten. Dagvoorzitter Nicole Terborg heette ons welkom.

"Waarom worstelde de kerk met haar standpunt over slavernij? Welke rol speelde het christendom in het kolonialisme? Hoe werkt het koloniaal en slavernijverleden vandaag de dag nog door?" Zo begon zij, met een paar vragen die vandaag aan bod zouden komen.

Aanleiding voor het symposium was een lezing over kerk en slavernij die vorig jaar maart in de Xaveriuskerk werd gehouden: een drukbezochte avond, die veel emotie losmaakte en vroeg om een vervolg. Daaruit ontstond een klankbordgroep vanuit twintig kerken en organisaties die meedachten over deze dag. Officieel was het symposium een initiatief van het Comité 30 juni 1 juli Amersfoort, de Raad van Kerken Amersfoort en de Gemeente Amersfoort. Vanuit de gemeente was de hele middag wethouder Micheline Paffen, van o.a. Inclusie en diversiteit, aanwezig.

Vier deelsessies

Om meer mensen de kans te geven iets naar voren te brengen, was gekozen voor deelsessies, waarin experts eerst een korte inleiding zouden geven. Ten eerste Martijn Stoutjesdijk, theoloog en historicus, expert op het gebied van christendom en slavernij. Ten tweede Kofi Ogún, een nazaat van tot slaaf gemaakten en deskundige op het gebied van de doorwerking van slavernij onder nazaten uit de Afrikaanse diaspora. Vervolgens Dineke Stam, historicus, die onderzoek doet naar sporen van het slavernijverleden en ook iets zou vertellen over zulke sporen in Amersfoort. Als vierde Glenn Helberg, vrijgevestigd psychiater, die zich al jarenlang inzet voor inclusie en transculturele zorg in Nederland. Bij iedere deelsessie was naast de inleider ook iemand die het inhoudelijke proces bewaakte. Vooraf hadden we ons opgegeven voor één van de deelsessies. De organisatie verliep prima. Vooraf, tussendoor en in de pauzes konden we voortdurend genieten van Surinaamse, Caribische en andere voor mij exotische drankjes, snacks en broodjes.

Bijbel spreekt niet met één stem

Martijn Stoutjesdijk benadrukte in de deelsessie dat het historische beeld niet eenduidig was. Voordat Nederland met slavernij te maken kreeg, begin zeventiende eeuw, bestond er geen slavernij in het land en was het (hier) ook niet toegestaan. Uitingen vanuit de kerk waren in die

beginfase ook afkeurend. Zo was bij voorbeeld de Amsterdamse classis (1628) van oordeel dat het *'niet christelyck was lyffeygene te hebben'*. Maar kennelijk was dat nauwelijks een beletsel voor christenen om elders, ver weg van eigen land, zich toch in te laten met slavernij en de handel hierin. Ook spreekt de bijbel niet met één stem. Zowel in het Oude als het Nieuwe Testament vinden we verordeningen en uitspraken die voor of tegen slavernij zijn uit te leggen. Zie bij voorbeeld 2 Petrus 18: *"Slaven, erken het gezag van uw meesters..."* naast Galaten 3:28: *"Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen - u bent allen één in Christus Jezus"*. Ook over de context van bijbelteksten valt veel te zeggen. Het bleek voor enkele aanwezigen lastig om al die nuances te accepteren. Stoutjesdijk erkende ook wel dat de in sommige kerkelijke kringen vaak aangehaalde theorie van Picardt (zeventiende eeuw), de zogenaamde 'Vloek van Cham' veel kwaad heeft gedaan. Deze uitleg van Genesis 9:25 is tekstueel en theologisch gezien onzin, maar die vervloeking 'knecht van zijn broers zal hij zijn, de minste van alle knechten' is vaak aangehaald om slavernij te rechtvaardigen.

Veel luisteren

"Deze middag is bedoeld om te delen, om geïnformeerd te worden, om met elkaar in gesprek te gaan en ik wil u vooral ook vragen om naar elkaar te luisteren", zo had Nicole Terborg in haar beginwoord gezegd. Dit korte verslag van een boeiende middag is slechts een impressie en doet onvoldoende recht aan de veelheid van inbreng. Mijn conclusie is wel dat er nog veel gedeeld zal moeten worden, veel bereidheid zal moeten worden opgebracht om geïnformeerd te worden en vooral ook te luisteren.

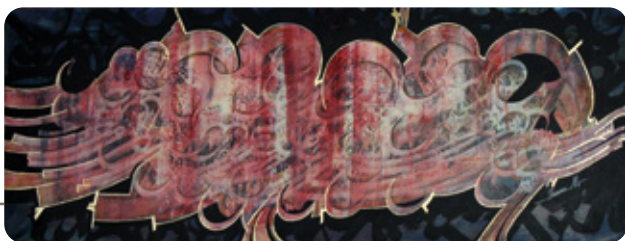

V.l.n.r.: dagvoorzitter Nicole Terborg, Glen Helberg, Dineke Stam, Kofi Ogún en Martijn Stoutjesdijk

Expositie Shamsedin Moradi

Tot en met 21 september exposeert Shamsedin Moradi in de Fonteinkerk/Huis van Zuid. De in Iran gerenommeerd kunstenaar moest twee jaar geleden vluchten met zijn gezin. In een van de ruimtes van de Bergkerk heeft hij zijn atelier kunnen inrichten. Thema van de expositie is Leven. Hierin vormt de natuur een belangrijke inspiratiebron - vooral de eikenbomen uit zijn geboorteplaats. Subtiel, tussen hun wortels, klinkt het protest tegen de censuur en de onderdrukte positie van vrouwen in Iran.

De expositie is op zondag te bekijken 11.30-12.30 uur of op afspraak, tel 033-4614995. Zie ook de wijkpagina van de Fonteinkerk, blz. 23.

Expositie Bergkerk - Lia Kok

In wederkerigheid, poëtische weerspiegelingen van de natuur. Tot en met 31 augustus in de Bergkerk.

In haar werk wil Lia Kok haar verwondering over en dankbaarheid voor de grootsheid en rijkdom van de natuur tot uiting brengen en vieren. Lange tijd schilderde ze rondom menselijk lijden, maar er kwam een ommekeer nadat ze de Camino naar Santiago heeft gelopen. Ze ervoer een innerlijke drang om organische vormen te schilderen, geïnspireerd door de natuur. Het boek Braiding sweetgrass van Robin Wall Kimmerer bezielde haar, dat uitweidt over het samenleven tussen de mens en de natuur gebaseerd op wederzijds geven, in plaats van eenzijdig nemen.

Lia maakt in haar werk gebruik van geabstraheerde vormen die meervoudig te duiden zijn, waarbij ze uiteenlopende materialen en technieken gebruikt. Ze beperkt zich in het onderwerp tot vegetatie en wat daar direct mee samenhangt - soms sijpelt er iets door wat geïnterpreteerd kan worden als aantasting van de natuur, waarvoor wij mensen verantwoordelijk zijn. Ze hoopt een enkele toeschouwer te kunnen meenemen in de verwondering, in de transcendentie en naar diepere lagen van wederkerigheid. Zie ook: www.liakok.nl en op Instagram: @liakok1.

Start ticketverkoop musical Sara

Sinds oktober 2024 is een grote groep betrokken musicalzangers en -spelers uit (voornamelijk) Amersfoort-Noord/Hoogland bezig met het instuderen van de musical Sara. Deze musical van Gerard van Midden en Gerard van Amstel gaat over het leven van Sara, de echtgenote van Abraham, over haar dromen, teleurstellingen en hoe zij daarmee omgaat. De musical is gebaseerd op het bijbelverhaal en de thema's daarin zijn onveranderd actueel.

De musical vordert

Inmiddels is het instuderen zo ver gevorderd dat de basis daarvan staat. De band, spelers en zangers, technici e.d. doen er alles aan om er een mooie productie van te maken! De uitvoeringen van de musical vinden plaats in de eerste twee weekenden van oktober. Locatie is het Icoontheater in de wijk Vathorst, Leeghwater 1-3. De tickets voor één (of meer) van de vijf uitvoeringen zijn te verkrijgen via www.musicalsara.nl

Voorproefjes

Voorafgaand aan de uitvoeringen verleent het musical-koor Sara medewerkingen aan de volgende vieringen:

- Op 31 augustus in Het Brandpunt (Kattenbroek);
- Op 21 september in De Inham (Hoogland);
- Op 28 september in de Veenkerk (Vathorst).

Wie alvast in de stemming wil komen, is dan ook van harte welkom!

Cartoon Johan

Op zoek naar een goedkope all-in vakantie had John een paar dagen in de abdij geboekt

**"Waar vind ik het zwembad?
En krijg je als gast ook zo'n toffe badjas?"**

MUSICAL
SARA SPIEGEL VOOR
IEDEREEN

4, 5, 10, 11 & 12 OKTOBER
Icoontheater Amersfoort
Tickets op musicalsara.nl

Zomerserie
Sint-Joriskerk, Amersfoort
Woensdag 20:00 uur
Toegang €10 (tot 18 jaar toegang vrij)
Incl. koffie/thee

**ORGEL
CONCERTEN**

 Sietze de Vries 2 juli	 Rien Donkersloot 9 juli	 Aart Bergwerff 16 juli	 Stanley Godfrey 23 juli
 Rien Donkersloot (Bech-programma) 30 juli	 Gerben Budding 6 Augustus	 Diederik Blankestijn 13 Augustus	 Reitze Smits 20 Augustus
 Gerrit Christiaan de Gier 27 Augustus	 Francesca Ajossa 3 September	 André van Vliet 10 September	 Rien Donkersloot (verschakprogramma) 17 September

Meer informatie? orgelconcertenjoriskerk.nl

MEDITATIE 19 JULI & 16 AUG 9.45-13.30 UUR
HUIS VAN ZUID/FONTEINKERK ROBERT KOCHSTRAAT 2-4

ZOMERZIEL
Tu es caritas,
tu es amor
- houden van God
met lijf en ziel

TWEE STILLE ZATERDAG-
OCHTENDEN VAN REFLECTIE
EN MEDITATIE RONDOM
POEZIE, MUZIEK
EN KUNST.

Franciscus van Assisi (1182-1226) verenigde God niet alleen met de geestelijke, zorgende liefde, maar evenzeer met vervoering en lichamelijke passie. Tu es caritas, tu es amor, dicht hij in zijn lofzang op de Allerhoogste. Jij bent de liefde, Jij bent de minne. Hij wilde van God houden met lijf en ziel. Vierhonderd jaar later toont een schilderij van Francisco Ribalta uit 1625 Bernardus van Clairvaux die door Christus liefdevol omarmd wordt. Het ademt dezelfde geest: caritas et amor. Twee morgens staan we in alle rust stil bij Franciscus' lofzang en Franciscus' schilderij, luisteren naar poëzie en muziek, en mediteren in stilte. In het hart van de zomer wenken we zo de zomer in ons hart. We sluiten af met een gezamenlijke potluck lunch, bij mooi weer in de tuin: dit is een informele gezamenlijke maaltijd waarbij iedereen een gerecht meeneemt om te delen.

VRIJWILLIGE BIJDRAGE GEWENST, CONTANT OF VIA QR-CODE
INFO EN OPGAVE: VORMINGDOORONTMETING@FONTEINKERK-AMERSFOORT.NL

 VORMING DOOR ONTMOETING Protestantse wijkgemeente
Fonteinkeik - Emmaüskerk

WEESERBIJCAFÉ 12 SEPTEMBER 20.00 UUR
HUIS VAN ZUID/FONTEINKERK ROBERT KOCHSTRAAT 2-4

**VERHALEN
IN DE GEEST VAN
MARTIN
BUBER**

BETTE
WESTERA
SCHRIJVER
DICHTER
EN
DIEDERIK
ESSEL
GITARIST

INLOOP VANAF 19.30 UUR ENTREE: VRIJWILLIGE BIJDRAGE OF BETALEN MET DE QR-CODE
AANMELDEN: VORMINGDOORONTMETING@FONTEINKERK-AMERSFOORT.NL

 VORMING DOOR ONTMOETING Protestantse wijkgemeente
Fonteinkeik - Emmaüskerk

Samenwerken en elkaar versterken

Een aantal jaren geleden verhuisden wij als gezin vanuit Friesland naar Hooglanderveen. In onze oude woonplaats was het kerkelijke landschap overzichtelijk met één protestantse kerk. In Hooglanderveen moesten we even zoeken naar een gemeente die bij ons paste. We vonden onze plek bij de Veenkerk, een enthousiaste en toegankelijke wijkgemeente, met eigentijdse vieringen in de bijzondere locatie van theater De Kamers. Hier voelden we ons meteen welkom.

Binnen de Veenkerk ben ik zelf ook actief geworden. Namens onze gemeente heb ik zitting genomen in de Algemene Kerkenraad (AK) van de Protestantse Gemeente Hoogland Amersfoort-Noord (PGHAN). Daar werd duidelijk dat er vacatures waren binnen het College van Kerkrentmeesters (CvK), waarin de Veenkerk op dat moment niet vertegenwoordigd was. Met mijn achtergrond in IT en financiën heb ik mij daarom beschikbaar gesteld als voorzitter van het CvK.

Het is mooi dat nu alle drie wijkgemeenten – De Inham, Het Brandpunt en De Veenkerk – weer vertegenwoordigd zijn binnen het CvK. Inmiddels is ook de tweede vacature ingevuld, zodat het college weer compleet is. We hebben een goed samenwerkend team met duidelijke taakverdeling: Ria van Voorst (secretariaat), Harm Blaak (penningmeester), Hans de Kleijn (IT en ledenadministratie), Jan Heijboer (onroerende zaken), Desiree van Hooidonk (personeel zaken) en Tom Rodenburg (Actie Kerkbalans en fondsenwerving). Zoals uit de taakverdeling al blijkt, is ons takenpakket divers.

Bij mijn aantreden liep er binnen de AK een traject naar aanleiding van een onderzoek uit 2023 over de toekomst van de PGHAN. Een belangrijke vraag daarbij was hoe we beter kunnen samenwerken met de Protestantse Gemeente Amersfoort (PGA), onder andere op financieel gebied. Er werd besloten dit als eerste concreet op te pakken, mede omdat het Kerkelijk Bureau van de PGHAN per 1 januari 2025 zou worden opgeheven wegens een tekort aan vrijwilligers.

In overleg met de PGA is besloten de taken van het Kerkelijk Bureau van de PGHAN onder te brengen bij het bureau van de PGA, inclusief de financiële administratie. Daarmee vervalt de noodzaak om nog gebruik te maken van het Kantoor der Kerkelijke Administraties (KKA).

De samenwerking houdt in dat we gaan werken met hetzelfde systeem als de PGA: AFAS. Dit is niet alleen praktischer, maar ook efficiënter. Het implementatieproces vraagt met name inzet van de penningmeesters van de drie wijkgemeentes, die gaan werken met dit nieuwe systeem. Gelukkig kunnen zij rekenen op ondersteuning van het Kerkelijk Bureau van de PGA en penningmeesters binnen de PGA die er al enkele jaren ervaring mee hebben.

De voordelen van deze samenwerking zijn aanzienlijk. In plaats van pas na het boekjaar inzicht te krijgen in de cijfers, biedt het nieuwe systeem gedurende het jaar financiële transparantie. Hierdoor kunnen zowel het CvK als de wijkgemeentes sneller bijsturen waar nodig. Ook de opstelling van de

jaarrekening en begroting wordt nu verzorgd door het Kerkelijk Bureau van de PGA, wat ons veel werk uit handen neemt.

Onze ervaringen met de PGA zijn positief. Deze samenwerking is een waardevolle stap richting een toekomstbestendige organisatie van de PGHAN.

Op pad in eigen stad, als een toerist
of als een pelgrim?

Al 260 jaar een hart **voor** kinderen

Gabrie-Mehenfonds komt bij de PGA

'Heb je het al gehoord, Jan?' 'Wat dan, Mieke?' 'We mogen niet meer in de Joriskerk komen omdat we te rumoerig zijn. Verbannen naar de Gasthuiskapel.' Zo ging men in 1842 om met arme kinderen. Gelukkig is er veel veranderd in de kerkdiensten, maar ook op school.

Al in de Middeleeuwen was het gebruikelijk dat de meester zijn leerlingen op zondag meenam naar de kerk. De kinderen van de Latijnse school zongen dan mee in het koor; zo ook Johan van Oldenbarnevelt. Maar dat waren de rijke kinderen. Voor de armen is de diaconieschool pas voor het eerst vermeld in 1749, toen Lambert Dibbits werd opgevolgd door Anthony Jonkes. Het stadsbestuur redeneerde dat armenzorg iets van de kerken was; alleen als die niets deden kwam men in actie. De meester werd slecht betaald en hij gaf overdag elders les, dus er was alleen avondonderwijs. Niet zo gek, omdat veel kinderen al werkten. Dat veranderde doordat oud-schepen Carel Gabry in 1764 liefst f20.000 aan beleggingen naliet voor de diaconieschool. Voor het eerst waren er voldoende inkomsten, zodat de meester een gewoon salaris had en de ouders niet mee hoefden te betalen. Maar met tweehonderd leerlingen kreeg elk 's avonds slechts één uur les. Als de werkgevers ze tenminste lieten gaan.

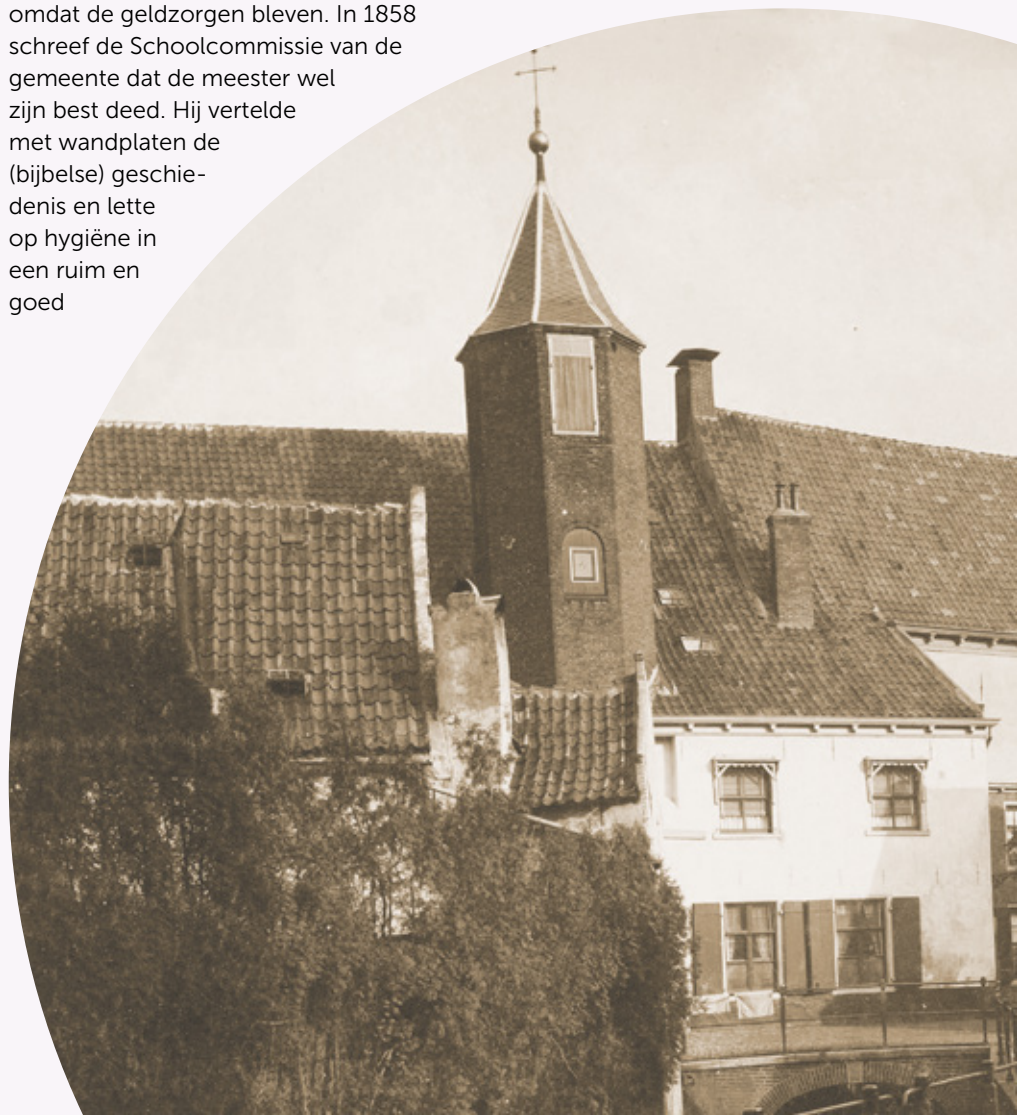
Altijd geldzorgen

In de Franse tijd ging het toch weer slechter met de school. De provincie had in 1806 schoolgang voorwaarde gemaakt voor de bedeling en dagonderwijs bevolen, maar dat konden de diakenen niet betalen. Daarom voegden ze acht jaar later het Gabryfonds samen met het legaat van f10.000 van

Emerentia Mehen-Struys, overleden in 1763. Zo konden de kleintjes overdag naar school. De meester gaf goed les, maar had nog steeds een tweede baan. Daarom kwam er een hulponderwijzer bij. En het werd tijd voor een eigen gebouw in plaats van bij de meester thuis. Het lokaal was donker en te klein. In 1822 werd 't Sluisje aan Muurhuizen 199 betrokken. In dit diaconiehuus konden de armen hun blikjes inwisselen voor geld, kleding en voedsel; je kreeg zo'n penning als je de dienst in de Gasthuiskapel had bijgewoond.

Toch was de school nog geen succes omdat de geldzorgen bleven. In 1858 schreef de Schoolcommissie van de gemeente dat de meester wel zijn best deed. Hij vertelde met wandplaten de (bijbelse) geschiedenis en lette op hygiëne in een ruim en goed

geventileerd lokaal. Maar vergeleken met de andere scholen was het pover. Niet zo gek, met een record van tweehonderd kinderen in drie klassen verdeeld over vier schooltijden overdag en 's avonds. Er was een fiks verloop en verzuim, ook doordat werkgevers de kinderen nog steeds niet graag lieten gaan. In 1864 moest zelfs worden ingekrompen; de onderwijzer in opleiding verdween en er werden kinderen weggestuurd. Toen de meester in 1892 overleed was het geld op. De school werd opgeheven en de leerlingen gingen naar de stadsarmenschool.

Optocht bij het zilveren jubileum van koningin Wilhelmina, 1923. Gabrie-Mehen mocht als oudste christelijke school voorop.

Archief Eemland

Van school naar fonds

Pas in 1907 kwam er een nieuwe school, dankzij rijkssubsidie. Die kreeg de naam Gabrie-Mehenschool, dus eigenlijk verkeerd gespeld. Er kwam een nieuw gebouw aan Grote Haag 23 (uitkijkend op het Plantsoen). Eerst met drie klaslokalen en al snel nog drie; in 1920 waren er al driehonderd leerlingen. De school verhuisde in de jaren vijftig naar nieuwbouw aan Ringweg Kruiskamp 70, tot die niet meer nodig was. Begin jaren negentig greep men terug op de oude naam voor nieuwbouw aan Dopheide 34 in Kattenbroek. De huidige Gabrie-Mehenschool is dus geen voortzetting van de eerdere school.

Tegenwoordig betaalt het rijk alle basisscholen. Het klinkt zo logisch, maar lange tijd gold dit alleen voor openbaar en niet voor bijzonder onderwijs, dat trouwens in 1806-1848 niet eens was toegestaan. Daarna begon de Schoolstrijd, een moeizame en langdurige actie voor gelijke financiering. Die werd pas gewonnen toen de confessionele partijen dit uitruilden met algemeen kiesrecht; zo kwam er in 1920 een nieuwe Lagere-Schoolwet. Daardoor kon het hervormde diaconiegeld anders besteed worden. Het doel werd nu steun aan het protestants-christelijk onderwijs en het godsdienstonderwijs op openbare scholen in Amersfoort. Een mooi voorbeeld is dat alle kinderen die naar de middelbare school gaan een bijbel krijgen.

Toen de vanouds hervormde en gereformeerde scholen fuseerden tot PCBO werden de twee hervormde fondsen in 1979 ondergebracht in een Stichting Gabrie-Mehen. De laatste jaren daalde het aantal aanvragen en werd het steeds lastiger bestuursleden te vinden. Het stichtingsbestuur heeft de protestantse gemeente Amersfoort bereid gevonden het beheer van het

fonds over te nemen. Het college van kerkrentmeesters stelt hiervoor een commissie in; de eerdergenoemde doelstelling blijft hetzelfde.

Gerard Raven is voorzitter van de algemene kerkenraad van de PGA en historicus.

*De school aan de Grote Haag in 1920.
Archief Eemland*

*'t Sluisje rond 1910.
Archief Eemland, foto Jan Willem Wentzel*

Appelfeld

Aharon Appelfeld. Ik moest weer aan hem denken toen mijn zus vertelde dat ze een reis ging maken op de motor door Roemenië. Appelfeld nam mij mee op een reis toen ik zijn boeken las. Tot een paar jaar geleden had ik niet eerder van hem gehoord, deze schrijver uit Israël. De grote gevoeligheid die hem kenmerkte, vooral door zijn beschrijving dat een kind zich de dingen op een andere manier herinnert dan volwassenen doen. Kinderen herinneren zich geen feiten, namen of plaatsen in geheugens, zij slaan ervaringen op in hun lichaamscellen, dat is hun geheugenplaats. Het is bijna onmogelijk om taal los te peuten uit die lichaamscellen. Dat toch doen. Daar schreef hij over. Hij overleefde als kind de Holocaust, door het kamp waar hij met zijn vader opgesloten zat, te ontvluchten. Op tienjarige leeftijd verschool hij zich in de bossen van Transnistrië, twee jaar lang. Hij verloor de taal toen hij als kind zo op zichzelf was aangewezen.

Zijn verhaal raakte me. Het raakte me zo dat ik de rest van de dag bezig was om uit te zoeken waar Transnistrië lag, Boekovina, Tsjernovitz, hoe ik er kon komen. Ik wilde erheen, naar die verdwenen woorden, niet om ze te zoeken, maar om iets anders te vinden. Misschien een woord van mezelf. Helemaal naar Boekovina reizen om een woord te vinden dat ik zou kunnen opschrijven, uitspreken.

Aan de poort van zijn nieuwe land was hij zijn oude talen vergeten, het Duits, het Jiddisch, het Roetheens en het Roemeens. De taal van zijn nieuwe land, het Hebreeuws, leerde hij maar moeizaam aan. Toch was dat de taal waarin hij zou gaan schrijven. Hij zocht en bleef zoeken naar een brug over het ravijn van de verschrikkingen heen. Wie was hij toen hij nog Erwin heette, het kind van zijn Joodse moeder, van zijn Joodse vader, van zijn diepgelovige Joodse grootouders. Hoe staat deze Erwin in verbinding met Aharon, de Hebreeuwse naam die hij kreeg bij aankomst in Palestina. Over die brug van steeds weer stokkende taal, daar schreef hij vele boeken over.

Aan de randen, observerend, zoekend om iets wat er was te verbinden met waar je nu bent. Dat aan elkaar knopende zijn, daar heeft Appelfeld mij mee naartoe genomen. Hij liet mij iets zien van de ontoereikendheid van taal en hoe woorden kunnen verbleken als er te veel licht op valt. Van terugkeren naar het lichaamsgeheugen waaraan geen taal onttrokken kan worden. En daar dan toch over schrijven.

Aharon Appelfeld - Verhaal van een leven (2005)

Gezamenlijke viering PGHAN

In het kader van toerisme is het wel bijzonder om te vertellen over de gezamenlijke viering van PGHAN. Een geslaagd experiment, wat zeer enthousiast is ontvangen en beleefd. Op 1 juni, Wezenzondag, vierden de gemeenten van Het Brandpunt en De Inham met en in de Veenkerk mee. Toerist in eigen gemeente, zou je kunnen zeggen. Voor veel Inhammers en Brandpunters was het een eerste keer om echt op een zondag in Theater de Kamers mee te vieren met de gemeenschap van de Veenkerk. "Verrassend! Hartelijk!"

Wat een geweldig initiatief!", waren zo een aantal opmerkingen achteraf. Mooi om te zien dat men elkaar eigenlijk al beter kent dan men denkt, door de verschillende bovenwijkse activiteiten die er uiteraard ook zijn. Daarnaast voelde het voor Veenkerkers als een eer om zoveel mensen te mogen ontvangen en met enige trots te laten zien hoe het elke zondag eraan toegaat. De gedachte kwam op om dit misschien wel drie keer per jaar te doen, zodat elke wijk een keer gastheer kan zijn. Er zijn zo wel meer van die trage zondagen in een jaar, en op deze manier heb je toch je kerk vol. Dat zingt en viert heel inspirerend. Je kunt de viering terugkijken op kerkdienstgemist.nl/stations/2444-Veenkerk.

	6 juli 2025	13 juli 2025	20 juli 2025	27 juli 2025	3 augustus 2025	10 augustus 2025	17 augustus 2025
Adventkerk	10.00 uur Afscheid basiscatechese Prop. Job Burggraaff 18.30 uur Ds. W.J. van Schaik (Zeist)	10.00 uur Heilige Doop Dr. H. de Leede 18.30 uur Ds. A.F. de Fijter (Huizen)	10.00 uur Ds. C.M. van Loon (Rotterdam) 18.30 uur Ds. C. de Vreugd (Nijkerkerveen)	10.00 uur Ds. H.J.P. Schormans 18.30 uur Ds. A.J. Zoutendijk (Utrecht)	10.00 uur Dr. B.J.G. Reitsma (Voorthuizen) 18.30 uur Voorganger nog onbekend	10.00 uur Heilig Avondmaal Ds. Wim Bos 18.30 uur Heilig Avondmaal Dr. A.J. Plaisier	10.00 uur Ds. H.J.P. Schormans 18.30 uur Ds. H. C. de Vreugd (Waddington)
Bergkerk	10.00 uur Schrift en Gebed Mevr.ds. Geertien Morsink	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Gebed Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Gebed Ds. René Rosmolen	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Gebed Ds. Jan van Baardwijk
Het Brandpunt	10.00 uur Pastor Nico Smit	10.00 uur Pastor Josephine van Pampus	10.00 uur Ds. Stella Muns	10.00 uur Zomerviering	10.00 uur Zomerviering in De Inham	10.00 uur Ds. Berthe van Soest	10.00 uur Zomerviering in De Inham
De Bron	10.00 uur Ds. H. Dekker	10.00 uur Afscheid kindernevendienst Ds. Rein van der Zwan	10.00 uur Gezamenlijke dienst in De Hoeksteen	10.00 uur Heilig Avondmaal samen met De Hoeksteen Ds. Lenie Schoonderbeek	10.00 uur Gezamenlijke dienst in De Hoeksteen	10.00 uur Samen met De Hoeksteen Ds. Maaike de Goei- Jansma	10.00 uur Gezamenlijke dienst in De Hoeksteen
De Brug	10.00 uur Bevestigingsdienst Ds. J.G. van der Windt door Ds. G. Kansen	10.00 uur Ds. J. Dekker-van Asselt	10.00 uur Ds. J.G. van der Windt	10.00 uur Ds. J.G. van der Windt	10.00 uur Ds. J.G. van der Windt	10.00 uur Ds. L. Kansen-Brasz	10.00 uur Ds. H. V. van der Windt
Emmaüskerk	10.00 uur Belijdenisdienst in De Hoeksteen	10.00 uur Ds. M. Knol	10.00 uur Gezamenlijke dienst in de Fonteinkerk	10.00 uur Nog niet bekend	10.00 uur Gezamenlijke dienst in de Fonteinkerk	10.00 uur Ds. N. Walet	10.00 uur Gezamenlijke dienst in de Fonteinkerk
Fonteinkerk	10.00 uur Ds. Anna Walsma	10.00 uur Ds. Anna Walsma	10.00 uur Ds. Leendert Tertouw	10.00 uur Gezamenlijke dienst in de Emmaüskerk	10.00 uur Ds. Leo Koffeman	10.00 uur Gezamenlijke dienst in de Emmaüskerk	10.00 uur Ds. Alex. van der Windt
De Hoeksteen	10.00 uur Belijdenisdienst en Overstapdienst samen met de Emmaüskerk Ds. Lydia Kansen	10.00 uur Ds. René Rosmolen	10.00 uur Samen met De Bron Ds. Titus Woltinge	10.00 uur Gezamenlijke dienst in De Bron	10.00 uur Samen met De Bron Ds. Tjeerd de Boer	10.00 uur Gezamenlijke dienst in De Bron	10.00 uur Samen met De Bron Ds. Lydia Kansen
De Inham	10.00 uur Samen ontdekken dienst	10.00 uur Ds. Martin Snaterse	10.00 uur Tafelviering Ds. Martin Snaterse	10.00 uur Gezamenlijke viering in Het Brandpunt	10.00 uur Gemeenteleden	10.00 uur Gezamenlijke viering in Het Brandpunt	10.00 uur Ds. Martin Snaterse
Johanneskerk	10.00 uur Ds. Hannah Westerink	10.00 uur Ds. A. van Baarsen	10.00 uur Ds. Hannah Westerink	10.00 uur Ds. Hannah Westerink	10.00 uur Ds. M. van Zoest	10.00 uur Ds. Hannah Westerink	10.00 uur Mw. E. V. van Krikke
Nieuwe Kerk	10.00 uur Dhr. M. (Martijn) Bac	10.00 uur Ds. B. Bakker	10.00 uur Ds. H.J. Prosman	10.00 uur Kandidaat J. Burggraaf	10.00 uur Ds. E. Kolkert	10.00 uur Ds. J. Minderhoud	10.00 uur Ds. Gerard van der Wal
St. Joriskerk	9.30 uur Ds. J. Schneider (Hoogblokland) 18.00 uur Ds. J. Westland (Putten)	9.30 uur Ds. A.J. Mouw (Hendrik-Ido- Ambacht) 18.00 uur Ds. W.T. Koelewijn (Bergschenhoek)	9.30 uur Ds. J.W. van Bart (Krimpen a.d. IJssel) 18.00 uur Ds. A. van der Werf (Wekerom)	9.30 uur Ds. A.B. van Campen (Houten) 18.00 uur Ds. T.J. Lucas (Lage Vuursche)	9.30 uur Prof.dr. A. van de Beek (Veenendaal) 18.00 uur Dr. A.A.A. Prosman	9.30 uur Dr. A.J. Plaisier 18.00 uur Dr. W.J. Dekker (Wageningen)	9.30 uur Ds. G.M. van (Zeist) 18.00 uur Prop. R. van (Gouda)
Veenkerk	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg	10.00 uur Veenkerk dicht	10.00 uur Veenkerk dicht	10.00 uur Veenkerk dicht	10.00 uur Veenkerk dicht	10.00 uur Welkom Rolinka Kranenburg
Nijenstede	10.00 uur Mw. A. Marting	10.00 uur Ds. Geke van Schuppen	10.00 uur Ds. A. Prosman	10.00 uur Mevr. T. Valstar	10.00 uur Dhr. C. Way	10.00 uur Ds. Bert Prinsen	10.00 uur Bart van der Wal

1 augustus 2025	24 augustus 2025	31 augustus 2025	7 september 2025	14 september 2025
10.00 uur Dhr. Schormans 18.30 uur Overeem (xveen)	10.00 uur Dhr. Arnoud Looijen 18.30 uur Ds. D. Hoolwerf	10.00 uur Ds. H.J.P. Schormans 18.30 uur Ds. H. Overeem (Waddinxveen)	10.00 uur Dr. H. de Leede 18.30 uur Ds. F.J.K. van Santen	10.00 uur Startzondag Ds. Wim Bos 18.30 uur Dr. B.J.G. Reitsma (Voorthuizen)
10.00 uur en Gebed van jk	10.00 uur Schrift en Gebed Mevr.ds. Netty de Jong-Dorland	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk
10.00 uur iering in m	10.00 uur Pw. Marian Geurtsen	10.00 uur Pw. Miriam Bierhaus	10.00 uur Gerard van Midden	10.00 uur Ds. Martin Snaterse
10.00 uur enlijke dienst hoeksteen	10.00 uur Samen met De Hoeksteen Ds. Rein van der Zwan	10.00 uur Ds. Rein van der Zwan	10.00 uur Ds. Karsten van Staveren	10.00 uur Startzondag Ds. Rein van der Zwan
10.00 uur égh	10.00 uur Dr. A.J. Plaisier	10.00 uur Ds. J.G. van der Windt	10.00 uur Ds. J.G. van der Windt	10.00 uur Ds. J.G. van der Windt
10.00 uur enlijke dienst nteinkerker	10.00 uur Ds. M. de Goeij-Jansma	10.00 uur Ds. A. Walsma	10.00 uur Ds. N. Walet	10.00 uur Gianni da Costa
10.00 uur Baarslag	10.00 uur Gezamenlijke dienst in de Emmaüskerk	10.00 uur Ds. Jos van Oord	10.00 uur Ds. Anna Walsma	10.00 uur Heilig Avondmaal Ds. Anna Walsma
10.00 uur met De Bron a Kansen	10.00 uur Gezamenlijke dienst in De Bron	10.00 uur Ds. Lydia Kansen	10.00 uur Startzondag Ds. Lydia Kansen	10.00 uur Ds. Nel Walet
10.00 uur in Snaterse	10.00 uur Ds. Nel Walet	10.00 uur Tafelviering Ds. Martin Snaterse	10.00 uur Ds. Mathilde Knol	10.00 uur Ds. Erik Idema
10.00 uur Verhagen-	10.00 uur Ds. Paul van der Harst	10.00 uur Ds. Wytske Dijkstra	10.00 uur Ds. Jan van Akker	10.00 uur Ds. Hannah Westerink
10.00 uur ard Kansen	10.00 uur Ds. Gerard Kansen	10.00 uur VakantieBijbelFeest Ds. Gerard Kansen	10.00 uur Ds. mw. M. de Goeij-Jansma	10.00 uur Startzondag Ds. Gerard Kansen
9.30 uur van Meijeren	9.30 uur Prof.dr. H. van den Belt (Woudenberg) 18.00 uur Ds. H.B. van der Knijff (Wilsom)	9.30 uur Ds. K. van Meijeren (Ede) 18.00 uur Ds. J.S. Heutink (Katwijk aan Zee)	9.30 uur Bevestiging ds. M. van Dam Ds. K.M. Teeuw (Ridderkerk) 14.30 uur Intrededienst Ds. M. van Dam	9.30 uur Ds. M. van Dam 18.00 uur Ds. G.D. Kamphuis (Barneveld)
10.00 uur Moeliker	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg	10.00 uur Adoptiedienst Dico Baars	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg
10.00 uur den Brink	10.00 uur Kees Hoogendoorn	10.00 uur Job Burggraaf	10.00 uur Heilig Avondmaal Ds. R.G. van der Zwan	10.00 uur Frank Werkman

COLOFON

Vierklank is het kerkmagazine van de Protestantse Gemeente Hoogland – Amersfoort Noord (PGHAN) en de Protestantse Gemeente Amersfoort (PGA) en komt voort uit Lopend Vuur en Drieluik.

Redactie

Annemarie Stoffer-Brink (hoofd- en eindredacteur), Riemke Leusink, Mariëtte Christophe, Gert de Pijper, Eveline Moolenaars, Peter Siebe en Henk Dikker Hupkes.

Contact

Vierklank@pkn-amersfoort.nl

Deadline

2 september 2025

Kerkelijk Bureau PGA

Groenmarkt 19, 3811 CP Amersfoort
(033) 461 04 41, info@pkn-amersfoort.nl
Open: dinsdag en woensdag 09.00 - 12.00 uur
Scriba: Leo Koffeman, scriba@pkn-amersfoort.nl
Het Kerkelijk Bureau is met zomerreces van vrijdag 25 juli t/m maandag 25 augustus.

Kerkelijk Bureau PGHAN

Scriba: Ria van Voorst,
secretariscvk@pknamersfoortnoord.nl

Communicatieadviseur PGA

Roëlle de Bruin-Boonstra
communicatie@pkn-amersfoort.nl

Diaconaal opbouwwerker

Jennie Harmelink
Adres: zie Kerkelijk Bureau PGA
Bereikbaar van maandag t/m donderdag op
tel: (06) 40 30 73 82
jennieharmelink@pkn-amersfoort.nl /
jennieharmelink@pgghan.nl

Vertrouwenspersonen

Ineke Ruiter: (033) 433 04 74
Rita Buijs: (06) 44 95 41 20
Wiena Bakker: (06) 18 99 82 85

Wijzigingen

Adreswijzigingen graag doorgeven via
info@pkn-amersfoort.nl of bel (033) 461 04 41. Hier kunt u
zich ook aanmelden voor de digitale editie van Vierklank.

Vierklank

Vierklank kan niet bestaan zonder uw steun. Uw gift is van harte welkom.

Rekeningnummer
NL20 INGB 0003 4205 59 t.n.v.
Protestants Kerkblad Vierklank.

Vormgeving & opmaak

Ivar van Loen, www.ivarontwerpt.nl

Druk

Drukkerij Torendruk, Nijkerk

Verdere gegevens vindt u op de wijkpagina's of op
www.pkn-amersfoort.nl en lopendvuur.net.

Vierklank is gedrukt op FSC-papier.

Psalm 121

God bewaart Zijn volk

1 Een pelgrimslied.

Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
vanwaar mijn hulp komen zal.

2 Mijn hulp is van de HEERE,
Die hemel en aarde gemaakt heeft.

3 Hij zal uw voet niet laten wankelen,
uw Bewaarder zal niet sluimeren.

4 Zie, de Bewaarder van Israël
zal niet sluimeren of slapen.

5 De HEERE is uw Bewaarder,
de HEERE is uw schaduw aan uw rechterhand.

6 De zon zal u overdag niet steken,
de maan niet in de nacht.

7 De HEERE zal u bewaren voor alle kwaad,
uw ziel zal Hij bewaren.

8 De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren,
van nu aan tot in eeuwigheid.

HSV

1 Een lied voor de reis naar Jeruzalem.

De Heer zal je beschermen

Ik kijk omhoog naar de bergen.
Daar komt mijn hulp vandaan.

2 Daar is de Heer, hij helpt mij.
Hij heeft de hemel en de aarde gemaakt.

3 De Heer zorgt ervoor dat jou niets overkomt.
Hij beschermt je, hij slaapt niet.

4 Hij slaapt nooit, hij let goed op.
Hij beschermt zijn volk Israël altijd.

5 De Heer beschermt je.
Hij gaat met je mee,
Bij hem ben je veilig.

6 Er overkomt je geen kwaad,
niet overdag en niet in de nacht.
7 De Heer zal je steeds beschermen,
het kwaad zal je niet raken.

8 De Heer beschermt je,
overal, waar je ook gaat,
je leven lang.

BGT

En dan kijk ik op, kijk speurend.
Al die bergen!

Wie kan hier nog helpen?

De Ene, Die Zal,
Die maakt hemel en aarde.

Die laat jou niet struikelen.
Die waakt over jou en valt niet in slaap.

Nee, altijd waakzaam en nooit slapend
is Die Israël bewaart.

De Ene is met je, als een wachter,
de Ene is naast je, als een schaduw.
Overdag zal de zon je niet steken

en 's nachts zal de maan je geen kwaad doen.
De Ene waakt over jou
en nooit ben je in gevaar.

De Ene houdt het kwaad van je af,
de Bewarende, nu en altijd.

Gij, Ene,

Ze riepen het nog toen ik vertrok:

'Ga met God!'

*Maar mijn volk kent mij niet meer,
familie, vrienden, ze zijn niet meer.*

*Weg uit dit onland, haastig,
kijk ik op naar wat opdoemt,
verlangend naar vrede en veiligheid,
in den vreemde om vrede
en om iets dat reden geeft:
het leven van mijn kinderen.*

Ene, Gij,

Ben Jij mee hier in den vreemde,

schaduw om ons heen?

Bewaar ons dan onder Jouw hoede.

Gert Ryokan Bremer

Uit: Laat mij maar zingen

Psalmen na geschreven (2018)

Vierklank

121 ¹ Een pelgrimslied.

Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
van waar komt mijn hulp?

² Mijn hulp komt van de HEER
die hemel en aarde gemaakt heeft.

Hij zal je voet niet laten wankelen,
hij zal niet sluimeren, je wachter.

⁴ Nee, hij sluimert niet,
hij slaapt niet,
de wachter van Israël.

⁵ De HEER is je wachter,
de HEER is de schaduw
aan je rechterhand:

⁶ Overdag kan de zon je niet steken,
bij nacht de maan je niet schaden.

⁷ De HEER behoedt je voor alle kwaad,
hij waakt over je leven,

⁸ de HEER houdt de nacht
over je gaan en je komen
van nu tot in eeuwigheid.